

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον πολιτισμό, τον πολιτισμό

Μηνιαία Πολιτική Εφημερίδα * Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Βασιλειάδης

ΕΤΟΣ 6ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 71 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1997 - Διευθ.: Ακροπόλεως 61 Καλλιθέα 176.75 Τηλ. 95.83.225 Fax: 95.10.787
Γραφείο Επικοινωνίας (Κατόπιν προσυνεννοήσεως): Εμμανουήλ Μπενάκη & Βαλτετσίου 52 - Πλατεία Εξαρχείων 106.81 Αθήνα Τηλ. 36.47.297

Η Πολίτικη Ρωμηοσύνη, πιστή στην παράδοσή της, συνεχίζει να δίνει το παρόν στο Πνεύμα και να εξάγει πολιτισμό.

Ομιλία του Αρχοντα Διδασκάλου του Γένους της Μ.Χ.Ε. Δημητρίου Φραγκοπούλου στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης Θεσσαλονίκη. Θεατρική παράσταση από τη νεολαία της Πόλης στην αίθουσα της Γερμανικής Σχολής. Εκθεση ζωγραφικής του Β. Ηγουμενίδη στην Αθήνα. Αδελφοποίηση του Ζωγραφείου Λυκείου Κωνσταντινουπόλεως με το Γερμανικό Λύκειο Αθηνών.

Φέτος είναι σίγουρα η χρονιά της Θεσσαλονίκης. Της πόλης που κηρύχτηκε Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης για το 1997. Θα ήταν λοιπόν αδιανόητο,

οι εγκατεστημένοι εκεί συμπολίτες μας να αδιαφορήσουν για το γεγονός. Όταν μάλιστα πρόκειται για μια πόλη, την πλέον συνδεμένη ιστορικά, πολιτιστικά

και πολιτισμικά με την Κωνσταντινούπολη. Συσπειρωμένοι γύρω από το σωματείο τους, την δυναμική και δραστήρια "Ενωσι Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος", αξιοποίησαν την μνήμη των Τριών Ιεραρχών διοργανώνοντας μια "Εορτή Γραμμάτων". Καλεσμένος τους, ως κεντρικός ομιλητής στην εκδήλωση αυτή που έγινε το απόγευμα της Κυριακής 2ας Φεβρουαρίου, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών ο Δημήτριος Φραγκόπουλος, Αρχων Διδάσκαλος του Γένους, οφικιάρχης της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, ο οποίος μετακινήθηκε από την Κωνσταντινούπολη όπου διαμένει στην Πολιτιστική Πρωτεύουσά μας, για να διαπραγματευτεί το θέμα του που είχε τίτλο "Προβληματισμοί για το μέλλον της Ομογένειας στην Πόλη και διαστάσεις της Ομόγλωσσης Παιδείας στα σχολεία της".

Γνωστός σε όλους σχεδόν τους συμπολίτες μας ο κ. Φραγκόπουλος. Τα 36 χρόνια που πέρασε ως Λυκειάρχης του Ζωγραφείου Λυκείου της Πόλης και τα 40 περίπου συνολικά στο λειτούργημα του εκπαιδευτικού, δικαιολογούν απόλυτα το ότι ήταν και ο Δάσκαλος αρκετών εκ των παρόντων στην εκδήλωση. Η προϊστορία του αυτή, αλλά και τα αισθήματα του φλογερού πατριώτη και εραστή του Πολιτικού Ελληνισμού που τον διακατέχουν, τον καθιστούν το πλέον κατάλληλο και αρμόδιο πρόσωπο όχι μόνο να κάνει την ορθή διάγνωση, αλλά να προτείνει και την κατάλληλη θεραπευτική αγωγή στο ζωτικό αυτό πρόβλημα που πρέπει να απασχολεί το

Συνέχεια στη σελ. 3

Νέοι και νέες από την Πόλη επισκέπτονται την Πλάκα και το Μοναστηράκι. Ζωγραφειώτες με επικεφαλής (στο κέντρο) τον Λυκειάρχη τους Γιάννη Ντεμιρτζόγλου και μέλη του ΕΡ.Θ.Ο. που τους πλαισιώνουν, και που ήρθαν για να δώσουν παράσταση με το έργο "Ένας βλάκας και μισός"

Οι Ζωγραφειώτες και ο ΕΡ.Θ.Ο. στην Αθήνα

Αδελφοποίηση του Ζωγραφείου Λυκείου της Πόλης με τη Γερμανική Σχολή Αθηνών

Η γνωριμία που έγινε στον Ιερό Ναό των Βλαχερνών, κατά την Τρίτη Στάση των Χαιρετισμών, κατέληξε στην αδελφοποίηση δυο σχολείων: του Ζωγραφείου Λυκείου Κωνσταντινουπόλεως και της Γερμανικής Σχολής Αθηνών.

Το 1996, μαθητές της Γερμανικής Σχολής με επικεφαλής τους καθηγητές τους, επισκέφθηκαν την Πόλη και θεώρησαν ότι έπρεπε να εκκλησιαστούν εκεί όπου για πρώτη φορά ακούστηκαν οι Χαιρετισμοί προς την Θεοτόκο. Στον ίδιο Ιερό Ναό παρακολουθούσαν την Ακολουθία και οι μαθητές του Ζωγραφείου Λυκείου. Οι νέοι έγιναν γρήγορα φίλοι και ο διευθυντής του Ζωγραφείου Γιάννης Ντεμιρτζόγλου πληροφωρήθηκε από τον επικεφαλής των επισκεπτών καθηγητή θεολογίας κ. Αρη Μπριόκα, ότι οι επισκέψεις αυτές γίνονται τακτικά. Τους έκανε λοιπόν την πρόταση σε επόμενο ταξίδι, να συμπεριληφθεί και το Ζωγράφειο στους χώρους επίσκεψης, όπερ και εγένετο. Οι οικογένειες μάλιστα των Ζωγραφειωτών φιλοδέχθηκαν τους μαθητές της Γερμανικής Σχολής στα σπίτια τους.

Η Γερμανική Σχολή Αθηνών, ανταποδίδοντας την φιλοξενία, κάλεσε με τη σειρά της τους Ζωγραφειώτες να επισκεφτούν την Αθήνα και τη Σχολή τους. Έγινε η απαραίτητη αίτηση και οι αρχές του Υπ. Παιδείας της Τουρκίας ενέκρινε το ταξίδι, το οποίο τελικά πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια των διακοπών του Φεβρουαρίου. Τους επισήμως καλεσμένους Ζωγραφειώτες ακολούθησαν ανεπίσημα και άλλοι νέοι, οι περισσότεροι μέλη του θεατρικού ομίλου του καλλιτεχνικού συνδέσμου Φερίκιοι (ΕΡ.Θ.Ο.).

Επικεφαλής της ομάδας, πέραν του διευθυντού του Ζωγραφείου κ. Γιάννη Ντεμιρτζόγλου, επρόκειτο να βρίσκεται και ο πρόεδρος του ΕΡ.Θ.Ο., αξιωματικός Μάρκος Ψαρόπουλος, ο οποίος όμως -ίνα επαληθευθεί τραγικά η ρήση "το πεπρωμένο φυγείν αδύνατον" - απέσυρε την τελευταία στιγμή την συμμετοχή του, για να μπορέσει να βρίσκεται κοντά σε μαθη-

τές του, οι οποίοι την εποχή εκείνη είχαν ιδιαίτερα ανάγκη από την βοήθειά του. Η ανεπίσημη συμμετοχή των μελών του ΕΡ.Θ.Ο. στο ταξίδι αυτό έγινε κατόπιν αποφάσεως που ελήφθη σε ειδική συνεδρίαση του Δ.Σ. κατότι θεωρήθηκε ευκαιρία, με την εδω παρουσία και δραστηριότητά τους, να συντελέσουν στην αλλαγή της λανθασμένης εικόνας που δημιουργήθηκε από κάποιες εκδόσεις, δημοσιεύματα και εκπομπές, ότι δηλαδή η Πολίτικη Ρωμηοσύνη "πνέει τα λοίσθια", αποτελείται από γέροντες, ανίκανους, φοβισμένους ανθρώπους, οι οποίοι -άκουσον άκουσον- παραμένουν ακόμη εκεί επειδή "δεν έχουν τη δυνατότητα -οικονομική, ψυχική, σωματική- να φύγουν". Τα δημοσιεύματα αυτά, έχουν πληγώσει και εξοργίσει σε αφάνταστο βαθμό τους εκεί συμπολίτες μας, με επικεφαλής φυσικά τους νέους. Στην συνεδρίαση εκείνη, ο Μάρκος Ψαρόπουλος είχε ζητήσει το πρόγραμμα να εφαρμοστεί σχολαστικά, τα παιδιά να δώσουν τον καλύτερό τους εαυτό κατά την παράσταση του έργου "Ένας βλάκας και μισός" του Δ. Ψαθά, που προγραμματίστηκε και ανέβηκε από τη σκηνή της Γερμανικής Σχολής και να κάνουν όσο το δυνατόν πιο ζωντανή και αισθητή την παρουσία τους "ό,τι και να συμβεί". Οι τελευταίες αυτές λέξεις θεωρήθηκαν αργότερα προφητικές από τους φίλους και φίλες του, όταν με το άκουσμα του τραγικού θανάτου του Μάρκου, βρέθηκαν προ του διαδήματος "μένουμε και δίνουμε την παράσταση ή επιστρέφουμε". Μετά από την εξακρίβωση ότι και η επιθυμία της οικογένειάς του ήταν υπέρ της παραμονής και εφαρμογής πιστά του προγράμματος, οι παραστάσεις δόθηκαν και μάλιστα με μεγάλη επιτυχία. Επέστρεψε μόνο η Αννούλα Ψαροπούλου, αδελφή του Μάρκου.

Πριν από την παράσταση, η νεαρή καλλιτέχνης Λεάνα, μέλος του ομίλου, απευθύνθηκε προς το κοινό με τα παρακάτω συγκινητικά λόγια, βγαλμένα κατευθείαν μέσα από τις καρδιές και την ψυχή τους:

Συνέχεια στη σελ. 3

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Αξιωματικοί με γάντι

"Κυρίαρχος, άνευ όρων, είναι ο λαός"
Τουρκικό Σύνταγμα, άρθρο 6

Τελικά οι στρατιωτικοί στην Τουρκία ανακοίνωσαν ποιος είναι ο "σωστός" δρόμος. Εδώσαν το μήνυμα και έδειξαν πως όποιος δεν συμφωνεί μ'αυτήν την "ορθή" στρατιωτική απόφασή τους, θ'αντιμετωπίσει τους ίδιους και την αποδεδειγμένη στρατιωτική τους δύναμη.

Πρόκειται δηλαδή για ένα στρατιωτικό πραξικόπημα με γάντι.

Το εθνικό κοινοβούλιο αγνοήθηκε, η λαϊκή ετυμηγορία, το Σύνταγμα (αστεία πράγματα!) παραμερίστηκαν. Οι στρατιωτικοί, στο όνομα του Κεμάλ Ατατούρκ, "αποφάσισαν και διέταξαν".

Η «Ε» (Δεκέμβριος 1995), με τίτλο "Αναμέτρηση Κεμαλισμού - Ισλάμ" είχε γράψει: "...η Τουρκία φαίνεται να χάνει πάλι την ευκαιρία για ένα συμβιβασμό μέσα από κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Πιέσεις που όλοι ξέρουν από που πηγάζουν, μάλλον θα αποκλείσουν το πρώτο κόμμα από την διακυβέρνηση της χώρας." Δεν είναι όντως εύκολο, για ανθρώπους της "παλιάς σχολής", να ανέχονται απόψεις διαφορετικές από τις δικές τους. Δεν είναι εύκολο πράγμα η δημοκρατία.

Το λυπηρό και απογοητευτικό είναι ότι η πλειοψηφία των πολιτικών και των αναλυτών (με εξαίρεση γενικά τους οπαδούς του Ερμπακάν) αντί να καταδικάσουν την αυταρχικότητα (και την "ευσαιθησία") των στρατιωτικών συνέστησαν προσοχή και συγκράτηση στους πολιτικούς για να μην οξύνουν την κατάσταση. Φαίνεται ότι όποιος έχει τα τανκς έχει και το δίκιο με το μέρος του στην Αγκυρα.

Ο Ανδρέας Κάλβος είχε συσχετίσει την Ελευθερία με την Αρετή και την Τόλη. Αλλά ο Κάλβος, νομίζω, δεν έχει ακόμα ούτε καν μεταφραστεί στα τουρκικά!

«Ε»

Δρ. Δημήτριος Μιχαηλίδης

Ειδικός Παθολόγος - Καρδιολόγος Ε.Ψ.Φ.Μ.Γ. (Θ.Σ.Α.)

Δέχεται καθημερινώς από 17-20 πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει.

Διευθ. Ποσειδώνος & Νηρηίδων 1 Παλ. Φάληρο Τηλ. 98.32.302 Ιατρ. 98.17.801 Οικ.

Δρ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα

Χειρουργός Γυναικολόγος - Ειδικός Μαστολόγος

Αμ. Επικουρος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Μαστολογίας

Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη 5-6 μ.μ. με ραντεβού Ιατρ.: Λ. Κηφισίας 6, Αμπελόκηποι Τηλ: 77.71.246 69.29.420 & 69.16.618 Μαieυτ. Λητώ, 80.48.584 οικ.

Δρ. Στέλιος Αντωνιάδης

Παιδίατρος - Καρδιολόγος παιδών

Καθηγητής Παιδιατρικής Τ.Ε.Ι. Σύμβουλος Πανεπιστ. Κλινικής Νοσ. Παιδών "Α.Σοφία" τ. Επιμελήτης Νοσ. Great Ormond Str London, Παν. Harvard & Columbia U.S.A.

Διευθ.: Ηρακλείτου 4, Κολωνάκι Τηλ. 36.02.745 Ιατρ. 98.33.413 Οικ.

Δρ. Πέτρος Γκιναιίδης (Γαϊτανίδης)

Οτορινολαρυγγολόγος

τ. Επιμελήτης Τζαναίου Νοσ. & Νοσ. Παιδών Α. Σοφίας Δέχεται καθημερινώς 6.30-8.30

Διευθ. Ιατρ. Αghαλαίου 11, Ανω Ηλιούπολις Τηλ. 97.06.378

Δρ. Οθων Παπαδόπουλος

Πλαστικός Χειρουργός

Επίκ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών Λιθοθητική και επανορθωτική χειρουργική

Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη & Πέμπτη 5-8 μ.μ. κατόπιν ραντεβού

Διευθ. Ιατρ.: Λυκείου 2 Αθήνα 106.74 (Ανάκτορα) Τηλ. 72.11.159 & 72.29.221

Δρ. Κοσμάς Α. Κотζαμάνογλου

Επ. Καθηγητής

Χειρουργός Οφθαλμίατρος

Δέχεται στο Ιατρείο του, καθημερινά τα απογεύματα πλην Σαββάτου, και με ραντεβού

Διευθ. Ιατρ.: Υψηλάντου 29, Κολωνάκι Τηλ.: 72.14.589 Ιατρ. 98.32.062 Οικ.

Δρ. Σοφοκλής Ζησιιάδης

Χειρουργός Οδοντίατρος

Πτυχιούχος Παν. Κων/πόλεως & Αθηνών μετεκπαιδευθείς και εργασθείς εις Γερμανία

Δέχεται καθ' εκάστην 5-8 μ.μ. και τα πρωινά με ραντεβού

Διευθ. Ιατρ.: Αγ. Αλεξάνδρου 3, Παλ. Φάληρο Τηλ. 98.38.877 - 98.38.541 Ιατρ. 98.36.807 οικ.

Δρ. Δόμνα Τσούμπου

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού

Διευθ.: Αχιλλέως 42, Π. Φάληρο Τηλ. 98.81.178 - 98.25.307

Δρ. Αριστοτέλης Κυριαζής

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού

Διευθ.: Ποσειδώνος 19 - 20 & Αμφιθέας, Αλιμος Τηλ.: 98.82.033 Ιατρ. 98.30.889 οικ.

BELLE VUE**Patisserie - Confiserie**

Διευθ. Αγ. Σοφίας 113 - Ανω Νέα Σμύρνη ☎ 93.44.064

ΡΩΜΑΝΟΣΟΓΛΟΥ**ΠΑΝΤΕΛΗΣ**

✓ ΑΛΟΥΜΙΝΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ,

✓ ΣΙΔΗΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ,

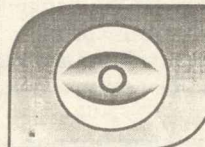
✓ ΠΑΤΑΡΙΑ.

✓ ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΣΥΝΑΦΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

ΤΗΛ. 95.24.060

Ο ΟΙΚΟΣ**ΧΑΡΗΣ****Είδη γάμου και βαφτίσεως****ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 31 & ΑΜΕΡΙΚΗΣ * 1ος όροφος**

ΤΗΛ. 36.36.302 - 36.11.967

ΟΡΘΗΤΗΛΜΟ-CHECKΠΡΟΤΥΠΟ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟ
ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ
& ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ**Διευθ. Παντελής Αλ. Παπαδόπουλος**

Χειρουργός Οφθαλμίατρος

Μέλος της Αμερικανικής Οφθαλμολογικής Ακαδημίας Μέλος της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Ενδοφθαλμικών Φακών και Διαθλαστικής Χειρουργικής

ΤΜΗΜΑΤΑ: ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ CHECK-UP - ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗ - ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ-ΟΠΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟΝ - ΜΙΚΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΥ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΜΕ LASER - ΜΥΩΠΙΑΣ - ΦΛΟΓΟΡΡΑΓΓΕΙΟΓΡΑΦΕΙΑΣ - ΚΕΡΑΤΟΕΙΔΟΥΣ-ΒΙΝΤΕΟΚΕΡΑΤΟΜΕΙΑΣ - ΥΠΕΡΗΧΩΝ-ΒΙΟΜΕΤΡΙΑΣ - ΑΜΦΙΒΛΗΣΤΡΕΙΔΟΥΣ - ΣΤΡΑΒΙΣΜΟΥ-ΔΙΔΥΠΛΙΑΣ (ΟΡΘΟΠΤΙΚΟ) - ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΦΑΚΩΝ ΕΠΙΘΗΣΗΣ - ΘΛΙΨΙΑΤΡΙΚΗΣ

Λεωφ. Ποσειδώνος 42, Παλαιό Φάληρο 175.61 ☎ 98.81.800 - 98.83.702 - 98.53.055 fax: 98.15.605 E-mail: eyedoc@hol.gr Internet: http://www.hol.gr/medical/opt

ARTEMIADIS

OPTIC CENTERS

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 4 ΣΥΝΤΑΓΜΑ 105 62 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3238555 3285535 3238777

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3 ΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΓΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ 105 62 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3247043 3237030

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ 18 ΓΑΥΦΑΛΑ ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 8945606 8942013 8942980 8981228

ΒΙΟΚΕΡ**Θ. ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ****ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΕΡΙΩΝ**

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΛΑΜΠΑΔΕΣ -

ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΓΑΜΩΝ-ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ - ΚΕΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ - ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΤΑΜΑΤΑ

ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ Εκθεσας: Αγ. Φωτεινής 49 Ν. Σμύρνη Τηλ.93.31.967

Εργαστ.: Τμόλου 8 Ν. Σμύρνη, Τηλ. 93.59.551 Γρυπάρη 92 -94 Καλλιθέα, Τηλ.: 95.98.049

Απόστολος Γ. Καίρης

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

Αποκαταστάσεις - Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών (ρευματολογικών παθήσεων) καθώς και αθλητικών κακώσεων με ακτίνες Laser, Μαγνητικά Πεδία Ισοκινητικές μετρήσεις με Εργομετρικά Μηνήματα Δέχεται κάθε μέρα εκτός Σαββάτου 9-12 & 16-21 στο σύγχρονο και πλήρες ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ Λ. Ποσειδώνος & Παρθενώνος 1 ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟ Τηλ.98.34.227 - 98.12.504 Οικίας: 98.28.468

Ελευθερία Τσοκώνα - Μαζαράκη

Χειρουργός - Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς πλην Σαββάτου 10.00 - 13.00 αι 18.30-20.30 επί συνεντεύξει

Φειδιππίδου 1-3 & Κηφισίας, Αμπελόκηποι

☎ 77.94.542 Ιατρ. 82.39.373 οικ.

Δρ. Φωκίων Σιδηρόπουλος

Χειρουργός - Γυναικολόγος - Μαιευτήρ

Δέχεται Δευτέρα - Τρίτη - Πέμπτη 5-8 μ.μ.

Σκουφά 36 Κολωνάκι - ΑΘΗΝΑ

☎ 36.10.274

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ο συμπολίτης μας

Δρ. Θεόδωρος Ξεν. Βασιλειάδης

Μαιευτήρας, Χειρουργός, Γυναικολόγος

Διδ. Ιατρικής Παν. Αθηνών Συνεργ. Μαιευτ. ΑΗΤΩ Μεταφέρθηκε στη Λεωφ. Κηφισίας 162, Αθήνα Τηλ. Ιατρείου 67.22.758 Για έκτακτα: 094 538 591

Ωρες υποδοχής ασθενών με ραντεβού: Πρωί: Τρίτη - Πέμπτη - Σάββατο 10π.μ. - 1.00μ.μ. Απόγευμα: Δευτέρα - Παρασκευή 5.30μ.μ. - 8.30μ.μ.

Δρ. Τασία Β. Καροκανίδου

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθ' εκάστην πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει

Κ.Παλαμά 9 - Στάση Κλωναριδίου, Πατήσια

☎ 22.31.043 Ιατρ. 88.22.818 οικ.

Δρ. Μαρία Τζενάκη

Χειρουργός Οφθαλμίατρος

ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ - LASER ΓΙΑ ΤΗ ΜΥΩΠΙΑ

Δέχεται καθημερινά με ραντεβού

ΙΑΤΡΕΙΟ: Αχιλλέως 86 Παλαιό Φάληρο ☎ 98.36.925

Δρ. Γεώργιος Παγόπουλος

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς εκτός Σαββάτου με ραντεβού

Διευθ.: Πιπίνου 18, στάση Αγγελοπούλου Τηλ. 88.19.720

Κέντρο Φυσικοθεραπείας

και Αποκατάστασης

Γεωργίου Αθ. Γουγουόδη

Αποκατάσταση ορθοπεδικών, ρευματολογικών, καρδιο-αναπνευστικών, νευρολογικών παθήσεων

Διευθ. Αφροδίτης 9 & Νηρέως Παλ. Φάληρο Ραντεβού στα τηλ. 98.48.482 & 20.23.485 οικ.

Πρότυπο Κέντρο

Φυσικοθεραπείας

Ιωάννης Τερζής

Διευθ. Αγκύλης 39 - Νέος Κόσμος Τ.Κ. 117.43 Ραντεβού στα τηλ. 92.48.897 & 92.16.931 οικ.

Γαϊδουράδες by night

του Ευάγγελου Τσοντσόλη

Ο Ιοφάν, πέτυχε την παρέα ξεπληρωμένη στις πολυθρόνες από μπαμπού, να κοιμηθεί στον κήπο δίπλα στο συντριβάνι.

"Τι χάλι είναι αυτό παιδί μου, Κυριακάτικα. Ούτε βαρκάρας να 'σουν". Τον αποτήρησε ο πατέρας του ο Γιουσούφ μπέης, καθώς τον είδε να πλησιάζει μ' ένα στουπί ποτισμένο με νέφτι και να καθαρίζει τα χέρια του από τα χώματα. Κατόπι γύρισε στους εισέκτες του και με κρυφή περηφάνεια:

Ο γιός μου ο Ιοφάν. Αν θέλει ο θεός, σ' ένα χρόνο παίρνει πτυχίο από το πολυτεχνείο κι ηγαζόμαστε.

"Ο θεός να δώσει Γιουσούφ μπέη. Να χαίρεσαι το παλληκάρη!"

"Αμην, να 'στε καλά και στα δικά σας να δώσει ο θεός."

Ο κυρ Γιαννακός άπλωσε το χέρι στο δίσκο με τους καφέδες, που λίγο πριν σέρθηκε η υπηρέτρια. Πρόσφερε με μεταλλικό νερό στο Μουσταφά μπέη.

"Καιρός να προσέχουμε τη διαίτα μας, Μουσταφά μπέη" είπε.

Μετά χάρηκε με την παλάμη το στομάχι του, που τον ενοχλούσε παραφορημένο από το μεσημεριανό φαγητό.

"Για τα γαϊδουρία του Χασάν αγά", είπε ο Οχαννές εφέντη και κρυφογέλασε.

"Α, ναι. Για τον Χασάν αγά. Αυτός που λέτε ο Χασάν αγάς είναι κάτι άλλο. Ιστορία με φούντες που λένε. Τετραπέρατος. Τότε ξέφυ από τότε που πρωτό 'ρθε. Κάπου από τα βάθη της Ανατολής. Ούτε που τον είχα ρωτήσει. Κίτρινος, πειναλέος, κουρελής. Να τον λυπάσαι."

"Τον κοιτούς, από το Παρίσι τον περιμένεις Γιουσούφ μπέη; Από την Ανατολή μας όρισε ο άνθρωπος. Όταν ήμουν φαντάρος στο Σίβας..."

"Ετσι είναι όπως και τα λες Μουσταφά μπέη. Από την Ανατολή, όλοι τους, πειναλέοι και κουρελήδες μας έχοσαν. Αυτός όμως ο Χασάν αγάς, ήταν κάτι άλλο σας λέω. Πως να το κάνουμε, ξεχώριζε από το μπουλούκι. Κάτι σαν αυτούς που κλέβουν το γαϊδούρι σου, τον βάρουνε και στον ξαναπουλάνε."

Καίερίλης (από την Καισαρεία) είπε ο κυρ Γιαννακός και γέλασε ευχαριστημένος.

"Ίσως και να 'ταν από την Καισαρεία. Σας είπα δεν τον είχα ρωτήσει. Στην αρχή έπιασε δουλειά στις οικοδομές. Δούλεψε κι ένα φεγγάρι

στο γιαλί, κοντά που τέλειωνε η έπαυλη του. Δουλειτάρας, ατσίδας, να 'σουν". Τον αποτήρησε ο πατέρας του ο Γιουσούφ μπέης, καθώς τον είδε να πλησιάζει μ' ένα στουπί ποτισμένο με νέφτι και να καθαρίζει τα χέρια του από τα χώματα. Κατόπι γύρισε στους εισέκτες του και με κρυφή περηφάνεια:

Ο γιός μου ο Ιοφάν. Αν θέλει ο θεός, σ' ένα χρόνο παίρνει πτυχίο από το πολυτεχνείο κι ηγαζόμαστε.

"Ο θεός να δώσει Γιουσούφ μπέη. Να χαίρεσαι το παλληκάρη!"

"Αμην, να 'στε καλά και στα δικά σας να δώσει ο θεός."

Ο κυρ Γιαννακός άπλωσε το χέρι στο δίσκο με τους καφέδες, που λίγο πριν σέρθηκε η υπηρέτρια. Πρόσφερε με μεταλλικό νερό στο Μουσταφά μπέη.

"Καιρός να προσέχουμε τη διαίτα μας, Μουσταφά μπέη" είπε.

Μετά χάρηκε με την παλάμη το στομάχι του, που τον ενοχλούσε παραφορημένο από το μεσημεριανό φαγητό.

"Για τα γαϊδουρία του Χασάν αγά", είπε ο Οχαννές εφέντη και κρυφογέλασε.

"Α, ναι. Για τον Χασάν αγά. Αυτός που λέτε ο Χασάν αγάς είναι κάτι άλλο. Ιστορία με φούντες που λένε. Τετραπέρατος. Τότε ξέφυ από τότε που πρωτό 'ρθε. Κάπου από τα βάθη της Ανατολής. Ούτε που τον είχα ρωτήσει. Κίτρινος, πειναλέος, κουρελής. Να τον λυπάσαι."

"Τον κοιτούς, από το Παρίσι τον περιμένεις Γιουσούφ μπέη; Από την Ανατολή μας όρισε ο άνθρωπος. Όταν ήμουν φαντάρος στο Σίβας..."

"Ετσι είναι όπως και τα λες Μουσταφά μπέη. Από την Ανατολή, όλοι τους, πειναλέοι και κουρελήδες μας έχοσαν. Αυτός όμως ο Χασάν αγάς, ήταν κάτι άλλο σας λέω. Πως να το κάνουμε, ξεχώριζε από το μπουλούκι. Κάτι σαν αυτούς που κλέβουν το γαϊδούρι σου, τον βάρουνε και στον ξαναπουλάνε."

Καίερίλης (από την Καισαρεία) είπε ο κυρ Γιαννακός και γέλασε ευχαριστημένος.

"Ίσως και να 'ταν από την Καισαρεία. Σας είπα δεν τον είχα ρωτήσει. Στην αρχή έπιασε δουλειά στις οικοδομές. Δούλεψε κι ένα φεγγάρι

στο γιαλί, κοντά που τέλειωνε η έπαυλη του. Δουλειτάρας, ατσίδας, να 'σουν". Τον αποτήρησε ο πατέρας του ο Γιουσούφ μπέης, καθώς τον είδε να πλησιάζει μ' ένα στουπί ποτισμένο με νέφτι και να καθαρίζει τα χέρια του από τα χώματα. Κατόπι γύρισε στους εισέκτες του και με κρυφή περηφάνεια:

Ο γιός μου ο Ιοφάν. Αν θέλει ο θεός, σ' ένα χρόνο παίρνει πτυχίο από το πολυτεχνείο κι ηγαζόμαστε.

"Ο θεός να δώσει Γιουσούφ μπέη. Να χαίρεσαι το παλληκάρη!"

"Αμην, να 'στε καλά και στα δικά σας να δώσει ο θεός."

Ο κυρ Γιαννακός άπλωσε το χέρι στο δίσκο με τους καφέδες, που λίγο πριν σέρθηκε η υπηρέτρια. Πρόσφερε με μεταλλικό νερό στο Μουσταφά μπέη.

"Καιρός να προσέχουμε τη διαίτα μας, Μουσταφά μπέη" είπε.

Μετά χάρηκε με την παλάμη το στομάχι του, που τον ενοχλούσε παραφορημένο από το μεσημεριανό φαγητό.

"Για τα γαϊδουρία του Χασάν αγά", είπε ο Οχαννές εφέντη και κρυφογέλασε.

"Α, ναι. Για τον Χασάν αγά. Αυτός που λέτε ο Χασάν αγάς είναι κάτι άλλο. Ιστορία με φούντες που λένε. Τετραπέρατος. Τότε ξέφυ από τότε που πρωτό 'ρθε. Κάπου από τα βάθη της Ανατολής. Ούτε που τον είχα ρωτήσει. Κίτρινος, πειναλέος, κουρελής. Να τον λυπάσαι."

"Τον κοιτούς, από το Παρίσι τον περιμένεις Γιουσούφ μπέη; Από την Ανατολή μας όρισε ο άνθρωπος. Όταν ήμουν φαντάρος στο Σίβας..."

"Ετσι είναι όπως και τα λες Μουσταφά μπέη. Από την Ανατολή, όλοι τους, πειναλέοι και κουρελήδες μας έχοσαν. Αυτός όμως ο Χασάν αγάς, ήταν κάτι άλλο σας λέω. Πως να το κάνουμε, ξεχώριζε από το μπουλούκι. Κάτι σαν αυτούς που κλέβουν το γαϊδούρι σου, τον βάρουνε και στον ξαναπουλάνε."

Καίερίλης (από την Καισαρεία) είπε ο κυρ Γιαννακός και γέλασε ευχαριστημένος.

"Ίσως και να 'ταν από την Καισαρεία. Σας είπα δεν τον είχα ρωτήσει. Στην αρχή έπιασε δουλειά στις οικοδομές. Δούλεψε κι ένα φεγγάρι

στο γιαλί, κοντά που τέλειωνε η έπαυλη του. Δουλειτάρας, ατσίδας, να 'σουν". Τον αποτήρησε ο πατέρας του ο Γιουσούφ μπέης, καθώς τον είδε να πλησιάζει μ' ένα στουπί ποτισμένο με νέφτι και να καθαρίζει τα χέρια του από τα χώματα. Κατόπι γύρισε στους εισέκτες του και με κρυφή περηφάνεια:

Ο γιός μου ο Ιοφάν. Αν θέλει ο θεός, σ' ένα χρόνο παίρνει πτυχίο από το πολυτεχνείο κι ηγαζόμαστε.

"Ο θεός να δώσει Γιουσούφ μπέη. Να χαίρεσαι το παλληκάρη!"

"Αμην, να 'στε καλά και στα δικά σας να δώσει ο θεός."

Ο κυρ Γιαννακός άπλωσε το χέρι στο δίσκο με τους καφέδες, που λίγο πριν σέρθηκε η υπηρέτρια. Πρόσφερε με μεταλλικό νερό στο Μουσταφά μπέη.

"Καιρός να προσέχουμε τη διαίτα μας, Μουσταφά μπέη" είπε.

Μετά χάρηκε με την παλάμη το στομάχι του, που τον ενοχλούσε παραφορημένο από το μεσημεριανό φαγητό.

"Για τα γαϊδουρία του Χασάν αγά", είπε ο Οχαννές εφέντη και κρυφογέλασε.

"Α, ναι. Για τον Χασάν αγά. Αυτός που λέτε ο Χασάν αγάς είναι κάτι άλλο. Ιστορία με φούντες που λένε. Τετραπέρατος. Τότε ξέφυ από τότε που πρωτό 'ρθε. Κάπου από τα βάθη της Ανατολής. Ούτε που τον είχα ρωτήσει. Κίτρινος, πειναλέος, κουρελής. Να τον λυπάσαι."

"Τον κοιτούς, από το Παρίσι τον περιμένεις Γιουσούφ μπέη; Από την Ανατολή μας όρισε ο άνθρωπος. Όταν ήμουν φαντάρος στο Σίβας..."

"Ετσι είναι όπως και τα λες Μουσταφά μπέη. Από την Ανατολή, όλοι τους, πειναλέοι και κουρελήδες μας έχοσαν. Αυτός όμως ο Χασάν αγάς, ήταν κάτι άλλο σας λέω. Πως να το κάνουμε, ξεχώριζε από το μπουλούκι. Κάτι σαν αυτούς που κλέβουν το γαϊδούρι σου, τον βάρουνε και στον ξαναπουλάνε."

Καίερίλης (από την Καισαρεία) είπε ο κυρ Γιαννακός και γέλασε ευχαριστημένος.

"Ίσως και να 'ταν από την Καισαρεία. Σας είπα δεν τον είχα ρωτήσει. Στην αρχή έπιασε δουλειά στις οικοδομές. Δούλεψε κι ένα φεγγάρι

στο γιαλί, κοντά που τέλειωνε η έπαυλη του. Δουλειτάρας, ατσίδας, να 'σουν". Τον αποτήρησε ο πατέρας του ο Γιουσούφ μπέης, καθώς τον είδε να πλησιάζει μ' ένα στουπί ποτισμένο με νέφτι και να καθαρίζει τα χέρια του από τα χώματα. Κατόπι γύρισε στους εισέκτες του και με κρυφή περηφάνεια:

Ο γιός μου ο Ιοφάν. Αν θέλει ο θεός, σ' ένα χρόνο παίρνει πτυχίο από το πολυτεχνείο κι ηγαζόμαστε.

ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΣΤΕΦΑΝΟ

Ο μαρτυρα-Χριστόδουλος Αναστασιάδης, ο "Ροδίτης", όπως τον ήξευραν όλοι στον Άγιο Στέφανο, είχε ένα μεγάλο πάθος, τη θάλασσα. Θα μπορούσε νάχε γίνει και ναυτικός, εδó που τα λέμε, αν δεν τόφερε η τύχη του να γνωριστεί μ' εκείνον τον Αχιμέτ Ισχάν και ν' ασχοληθεί με την τυπογραφία. Για να ικανοποιηθεί, όμως, και το μεγάλο του πάθος, αγόρασε μια βαρκούλα και μ' αυτήν, στις ώρες της οχλήσεώς του, άρχισε ν' αρμενίζει στα... πέλαγα, από το φάρο του Αγίου Στεφάνου μέχρι τον Τσεκμελί και πέρα στο Αμπαλί, φρεντώντας. Ήταν περιοχές αυτές όπου αρθο-

όπως τα λέγαμε. Μετά τον Μάη πηγαίνανε στα "Φλώρια" και ψαρεύανε με πετονιά. Πετούσανε με μεγάλη ασύσταση την πετονιά και κόνιανε "συστή" και πλάνανε "χελιδονόψαρα" και "γλώσ-

σούλους τους, είτε χτυπόντας το έδαφος μ' ένα ραβδί, προσπαθόν να τα συκοπούν από χάρη για να τα πυροβολήσουν και τότε αυτά συνώνονταν, τρομαγμένα, όλα μαζί και οι κυνηγοί

σπίτι. Μπροστά του έχει την απεραντοσύνη της θάλασσας, πολύ κοντά του το κτήμα με το άσος του "Τζεβάμπιπ". Ετσι μπορεί, ανάλογα με τον καιρό, να ψαρεύει είτε να κυνηγάει όποτε θέλει. Μετά την αργία, στα και τον θάνατο της πρώτης του γυναίκας, θα

βοη να γυνάει μ' ένα άλογο στις γειτονίες του Αγίου Στεφάνου και να πουλάει στα σπύτια ψωμί. Κι όλοι οι αγιοστεφανιώτες τον ξεύρανε πια ότι με το επιθετό του αλλά με το επιγύγμμά του και τον αποκαλούσαν "Ο Νίκος ο ψωμάς".

Ο Νίκος ο ψωμάς, λοιπόν,

ΟΙ ΡΟΔΙΤΕΣ (II)

του Στέφανου Α. Δεκαβάλλα

σες". Ήταν ακόμη το ψάρεμα των αστακίων. Οι αστακί δεν το αντίγιναν το φως της μέρας. Γι' αυτό όλη την ημέρα είναι κλημμένοι. Ταξιδεύουν πάντοτε τις νύχτες μέσα στο σκοτάδι. Εβαζαν, λοιπόν, κούφες στον πάτο της θάλασσας και οι αστακοί πηγαίνουν και χωνότουσαν μέσα σ' αυτές και δεν μπορούσαν να βγουν. Το πρὸι πηγαίνουν και τις μάζευναν μαζί με τη λαχταριστή λεϊά τους.

Είχαν και κάτι ειδικές απόχτες, που η σιδηρένια τους στεφάνη είχε σχήμα τριγωνικό, και μ' αυτές χτενίζανε, σε συγκεκριμένα σημεία, το βυθό της θάλασσας και μάζευναν κάτι κλωδιά "χτένια" και "στρέδια".

Μεγαλώνοντας οι δυο γιοί του κόνιανε την ψαροδοπαρέα τους, που ανάμεσά τους ήταν ο Αναστάσης Στεφάνου, ο Διογένης Λεπτιδής, ο Γιώργος Ηλιάδης, οι αδελφοί Κοσσιάν, ο Αλφόνσος και ο Νοέλ....

Ο μεγαλύτερος από τους δυο αδελφούς Αναστασιάδη, ο Κωνσταντίνος, είχε μανία και με το κυνήγι. Είχε ένα φλωπετάκι των 9 μμ. και όταν υπήρχε θαλασσοταραχή και δεν μπορούσαν να πάνε για ψάρεμα, τότε έπερνε τον μικρότερο του αδελφό, τον Στέφανο, και πηγαίνουν για κυνήγι. Πήγαυαν στον "Τζεβάτ μπέν", εκεί δίπλα στο εργοστάσιο της "His Master's voice" και κυνηγούσαν "κεφαλάδες". Αργότερα το φλωπετάκι των 9 μμ. αντικαταστάθηκε μ' ένα δίκανο "Φλώμπερ" των 20 μμ. και μ' αυτό πια άρχισαν και πηγαίνουν να κυνηγήσουν ορτύκια. Είχε πολλά ορτύκια στην περιοχή. Το κυνήγι των ορτυκίων άρχιζε από τον Ιούνιο και κρατεί μεχρι το τέλος του Οκτωβρίου. Όταν αρχίζουν οι βορχές, τον Σεπτέμβριο, τα ορτύκια αναγκάζονται να καθήσουν χάρη και οι κυνηγοί με τους

αρχίζουν να τα πυροβολούν και να τα σκοτώνουν ορθηρόν, κι αυτό στη γλώσσα του κυνηγών λέγεται "τα τζονά-τα".

Πήγαυαν όμως και για πάπιες στο ποταμάκι που βρίσκεται κοντά στο "αγίασμα του Αγίου Μάμαντος". Διάλεγαν και χτυπούσαν μόνον αυτές που είχαν πράσινο κεφάλι -τα γεσιλιπάσια- γιατί αυτές είναι φυτοφάγες κι' έχουν πιο νόστιμο κρέας από τις μαυροπάπιες που τρέφονται με ψάρια.

Κάθε χρόνο στις 2 Σεπτεμβρίου, μνήμη του Αγίου Μάμαντος, οι κυνηγοί πηγαίνουν μαζί με τις οικογένειες τους και τα φαγητά τους, ανάβανε κεράκια πάνω στα χαλάσματα των αγιαμάτων και πανηγυρίζαν. Το ίδιο γινότανε και στις 26 Ιουλίου, μνήμη της Αγίας Παρασκευής, που το αγίασμά της βροσκοτανε λίγο βορειότερα. Το έθιμο αυτό -καθώς μας λέει ο Στέφανος Αναστασιάδης- κράτησε, περίπου, μέχρι τις παραμονές του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου.

Τα μέλη της οικογένειας Αναστασιάδη ήταν, περισσότερο, γνωστά με το παρωνύμι "Ροδίτες" παρά με το επώνυμό τους. Επειδή -καθώς είδαμε σε προηγούμενο κείμενό μας- ο Χριστόδουλος Αναστασιάδης είχε γεννηθεί στην Ρόδο.

Ο Στέφανος Αναστασιάδης θα εργάζεται στη "Siemens" και θα εξειδικευτεί στην εγκατάσταση και τη συντήρηση τηλεφωνικών κέντρων. Αργότερα θ' ανοίξει δικό του γραφείο και θα συνεχίσει, με δικό του συνεργείο, την ίδια εργασία. Η αγάπη του για το ψάρεμα και το κυνήγι τον κάνει ν' αγοράσει ένα σπίτι στην παραθαλάσσια περιοχή του "Τσίρου", μετά από την εργοστασίον της "His master's voice" και τον ελληνορθόδοξον νεκροταφείον του "Κογιούν ντερέ". Είναι ένα ωραίο τριώροφο

νυμφευτεί, το 1963, την Κατερίνα Μιλλά με την οποία θα αποκτήσουν ένα γιό, τον Νίκο. Το 1972 θα έλθουν να εγκατασταθούν στην Αθήνα.

Εχουμε ξαναμιλήσει για το "Γεσίλ γιαλί σοκάκ", την "οδό του πράσινου αιγιάλου" (Βλ.: "Επτάλοφος" Σεπτέμβριος 1996), που οδηγούσε από τον κεντρικό δρόμο του Αγίου Στεφάνου στην ουσίρη "Ακρόπολη" και από την αριστερή πλευρά του, άρχιζε με το κτίριο του Γρηγόρη Παπαδόπουλου, σ' ένα από τα καταστήματα του οποίου, ο γιός του Βασίλης, είχε το μεζεδοπωλείο του. Στο διπλανό κτίριο καθόταν μια φραγκολεβαντίνα, η μαντάνα Ανατς Ρουτζιένη και στο κτίριο που ήταν δίπλα σ' αυτό κατοικούσε ένα ζευγάρι αγριανών, η μαντάνα Χρεφίμ και ο μουσού Μιγκρί που είχαν μιαν όμορφη κόρη, την Αράζη. Τούτη η Αράζη αγάπησε και παντρεύτηκε έναν νέο από το Μακρόντιρο, τον Ανέστη Προδρομίδη, ο οποίος εργαζόταν στο αεροδρόμιο. Εκαιμαν ένα κοριτσάκι και αργότερα μετανάστευσαν στην Αμερική.

Ο Νίκος Δολτινιάνδης με την γυναίκα και την κόρη του.

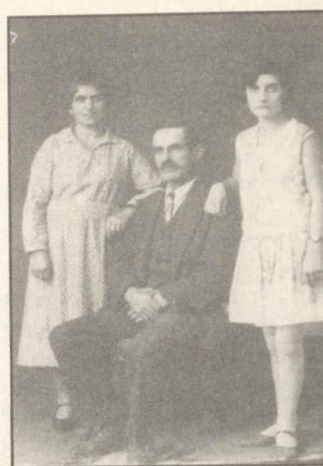
Δωδεκανήσου. Είχεν έρθει στην Κωνσταντινούπολη για να εργαστεί. Μ' αυτήν θα συναντηθεί ο Νίκος και θα την πάρει γυναίκα του. Σ' εκείνο το διάστημα έξιλιον σπίτι θα στήσουν το νοικοκυριό τους και θ' αποκτήσουν το μονοκαπάδι τους τη Μαρίκα. Μ' αυτήν την Μαρίκα θα ομιέει, κάποια στιγμή, ο Κωνσταντίνος Αναστασιάδης, ο "Ροδίτης", και θα γίνει αυτή κυρία Μαρίκα Αναστασιάδου. Όμως οι αγιοστεφανιώτες θα εξασκοληθούν να την αποκαλούν "Η Μαρίκα του ψωμά"!

Ο Κωνσταντίνος έχει ακολουθήσει το επάγγελμά του πατέρα του, έχει γίνει τυπογράφος. Κι όταν ο κουνιάδος της αδελφής του Ουρανίας, ο Τζωρτζής Παπαγεωργίου, μέσος στα πλαίσια των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων αποφασίζει να περπατήσει στην ιδίονη και κερματάει ενός σύγχρονου τυπογραφείου, τον Κωνσταντίνου Αναστασιάδη θα αναλάβει την διεύθυνση του.

Ο Κωνσταντίνος, με τον

θα αγοράσει ένα έξιλιον διάδρομο σπίτι στο "Γεσίλ γιαλί σοκάκ", δίπλα, ακριβώς, από το σπίτι της μαντάνα Χρεφίμ και του μουσού Μιγκρί.

Η Ανδριάντα είναι μια νέα κοπέλα από τη Νικη του

Ο Νίκος Δολτινιάνδης με την γυναίκα και την κόρη του.

Ο Κωνσταντίνος Αναστασιάδης, ο "Ροδίτης", και θα γίνει αυτή κυρία Μαρίκα Αναστασιάδου. Όμως οι αγιοστεφανιώτες θα εξασκοληθούν να την αποκαλούν "Η Μαρίκα του ψωμά"!

Ο Κωνσταντίνος έχει ακολουθήσει το επάγγελμά του πατέρα του, έχει γίνει τυπογράφος. Κι όταν ο κουνιάδος της αδελφής του Ουρανίας, ο Τζωρτζής Παπαγεωργίου, μέσος στα πλαίσια των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων αποφασίζει να περπατήσει στην ιδίονη και κερματάει ενός σύγχρονου τυπογραφείου, τον Κωνσταντίνου Αναστασιάδη θα αναλάβει την διεύθυνση του.

Ο Κωνσταντίνος, με τον

γάμο του, θα πάει να καθίσει σ' εκείνο το διάδρομο σπίτι του πεθερού του, στο "Γεσίλ γιαλί σοκάκ". Θα αποκτήσουν με την Μαρίκα του δυο παιδιά, την Ελενίτσα και τον Χρηστάκη (ή Χριστόδουλο). Ε, καθώς να πάμε και λίγο παραπέρα. Το αμέσως επόμενο σπίτι, λοιπόν, ήταν το πατρογονικό σπίτι των αδελφών Εμμεν, του Ιωακείμ, του Ζαχαρία και της Άννας. Ο οδοντίατρος Ιωακείμ Εμμεν, ήταν ο μοναδικός -εκείνη τα χρόνια- οδοντίατρος του Αγίου Στεφάνου. Ο πολύ νεότερος του Ανέστη Χατζηνάφου, η Καίτη Βιτάλη καθώς και ο Ζέλος Αποστολίδης άνοιξαν τα ιατρεία τους πολύ αργότερα. Την εποχή εκείνη ηθεραπεία ενός δοντιού έπαινε αρκετό χρόνο. Και ο ασθενής έπαινε να πηγαίνει σε αρκετές φορές μέχρι να ολοκληρωθεί η θεραπεία και να σφραγιστεί το δόντι. Σ' ένα τέτοιο πηγαίν'ελα, μια από τις τελευταίες του, κατάφερε να τον κάμει να πονέσει και το δικό του δόντι (για κίνητη φυσική). Ήταν η αγγιλιά με Γουίν. Τα φτιάσανε, ζευγάρι. Κάναν μαζί έναν γιό, τον Τάκη. Ο Ζαχαρίας ήταν φαρμακοποιός στα νοσοκομεία του Βαλουκλή και νυμφευτηκε την Αμαλία Βαφειάδου. Δεν έκαναν παιδιά. Η αδελφή τους, η Άννα, παντρεύτηκε τον εισοδηματία κύριο Αλφρέδο Τόρμα. Έκαναν μια κορούλα, τη Ροζίνα.

Το σπίτι που ακολουθεί ήταν ιδιοκτησία του εμπροσθίου Αναστάσιου Οικονομίδη. Και ο δρόμος, από την αριστερή πλευρά, τελείωνε με το κτήμα του φαρμακείου Πεντρελλί, που αγόρασε το αγρόσος ο υφασματοβιομηχανός Φουάτ Μπεζίν.

Από τη δεξιά πλευρά, πάλι, ο δρόμος άρχιζε με το σπίτι της Νοεμής Καπαματζιάν και συνέχιζε με το υπαίθριο κινηματοθέατρο "Ρεζ", όπου τα καλοκαιρινά βράδια, τρώγοντας πασατέμπο, μπορούσε ν' απολαύσει κανείς τα θέλγητρα κάποιων καλλιγραμμών τουρκισσών "στας" της εποχής εκείνης, όπως της Τουρκιάν Σοφί, με το αραχνόβαντο "μπέμυ ντόλλ", της, της Φαμίτ Γκιρσί, της Μελεγκίν Ντορούν, κ.α.

Μετά το "Ρεζ" ήταν το σπίτι της οικογένειας του Νίκου Ξύδη, που είχε δυο κόρες, τη Διαμάντω και την Ουρανίτσα. Αυτή η Ουρανίτσα, αργότερα, παντρεύτηκε τον επίσης αγιοστεφανιώτη Χρήστο Αγγελίδη, απόστο

Από αριστερά: Παναγιώτης Παπαγεωργίου, Στέφανος Αναστασιάδης, Καίτη Αναστασιάδου, Ουρανία Παπαγεωργίου, Άννα Καταματζιάν, Αμαλία Εμμεν, Ζαχαρίας Εμμεν, Ευκλείδης Καταματζιάν.

τον Ζωγράφειο του 1944, και της Ροβερίου. Αφού με τούτον τον γάμο στάθηκε να -παρ'όλιγον- δυτύχη! Η Ουρανία Ξύδη εργαζόταν στην Πόλη και κάθε τριμήν έπερνε από τον Άγιο Στέφανο το τράινο για να πάει στη δουλειά της. Ήταν κείνη τα παλιά τράινα που ανούσαν με ατιμωχάνες. Τα βαγόνια ήταν υπερωρυμένα και οι επιβάτες ανέβαιναν σ' αυτά με σκάλες. Πρέπει να είχε αρχίσει να κινείται το τράινο όταν η Ουρανίτσα έφτασε στο σταθμό, έτρεπε να το προφτάσει και καθώς ανέβαινε τα σκαλοπάτια του έλασε την ισορροπία της κι έπεσε κάτω, στην πλατφόρμα του σιδηροδρομικού σταθμού, σπύριζα στα πλακόστια, κινδυνεύοντας να παρυσυνθεί από τον ρυθμό που προχωρούσε. Ο Χρήστος Αγγελίδης, που είχε ρτάσει κι αυτός εκείνη τη στιγμή στον σταθμό, αντίληψε τον κίνδυνο που διέφερε η κοπέλα και με πολλή ψυχραιμία -χωρίς να χάσει καθόλου καιρό- άρριξε να την τραβεί, με πολλή κίνηση, μακριά από τον κίνδυνο, κι έτσι κατάφερε να τη σώσει. Το περιστατικό αυτό έγινε αιτία να συνδεθούν οι δυο νέοι και ο σύνδεσμός τους αυτός να καταλήξει σε γάμο.

Η επιδιώκηση της πολιτικής κατάστασης εξανάγκασε σε έξοδο από την Τουρκία, το ζεύγος του Χρήστου και της Ουρανίας Αγγελίδη και την μετοικεσία του στον Καναδά.

Τούτος ο Χρήστος, λοιπόν, ήταν ο μικρότερος από τους τρεις γιούς του Αγγέλη Αγγελίδη -οι άλλοι δυο ήταν ο Γοττός και ο Θόδωρος- που είχε εκείνο το μοναδικό φιλικατζιδίκιο πάνω στον κεντρικό δρόμο του Αγίου Στεφάνου, απέναντι -ακριβώς- από το "Γεσίλ γιαλί

Με το τελευταίο σπίτι της δεξιάς πλευράς, που έβλεπε

προς τη θάλασσα, ανήκε σε δυο ανειμέες της Νοεμής Καπαματζιάν και τα καλοκαίρια ερχόταν και παραθέριζε σ' αυτό ο διευθυντής του Ιταλικού νοσοκομείου της Πόλης, χειρουργός ιατρός δόκτωρ Βιόλι με την οικογένειά του.

Η Ελενίτσα Αναστασιάδου, η κορούλα του Κωνσταντίνου του "Ροδίτη" και της "Μαρίκας του ψωμά", μετά τις εγκυλίες σπουδές της θα πάρει και μαθήματα γαλλικής γλώσσας από την Ουρανίτσα Ξύδη, αλλά και μαθήματα πιάνου από την μαματζελ Βέρα Παλατζιάν. Είναι ολόκληρη κοπέλα πια και είναι πολύ φίλες με την Ροζίνα, την κορούλα του Αλφρέδου και της Άννας Τόρμα, που έρχονται κάθε καλοκαίρι να παραθερίσουν στο πατρογονικό των Εμμεν. Εκείνο το καλοκαίρι του 1960 θαρθεί να παραθερίσει στον Άγιο Στέφανο και ο κύριος Ανθίμος Κιουπελής με την οικογένειά του, την γυναίκα του και τα δυο παιδιά του, την Βάσω και τον Στράτο. Ο κύριος Ανθίμος έχει μαζί με το συνέταγο του κύριου Θωμά ένα ωραίο μεζεδοπωλείο στο Πέρα, στη σειρά του κινηματογράφου "Αλκαζάρ", απέναντι -ακριβώς- από το Αγά τζαμί. Θα ενοικιάσει δωμάτια στο σπίτι του Νίκου Ξύδη. Ο Στράτος σπουδάζει ιατρική στο Πανεπιστήμιο της Πόλης, βρίσκεται στο τελευταίο έτος. Καθώς τα σπύτια τους είναι αντικριστά, πολύ σύντομα θα γνωριστεί με τη Ροζίνα και πια δεν θα μείνει βέλος για βέλος στη φαρέτρα του μικρούλη φτερωτού Θεού...

Η οικογένεια Βιγοπούλου δεν μένει πια στον Άγιο Στέφανο, η λογοτεχνική της παρέα έχει διαλυθεί. Έχω τη "Miele" μου! Είναι ένα ωραίο, πολύ ωραίο, γεμιστικό ποδήλατο, αγορασμένο από τον οίκο "Σαφάκ" των αδελφών Αντωνιάδη. Μ' αυτό αλωνίζω τους όμορφους, ασφαλισμένους δρόμους του χωριού. Τις κοπελιές τις γνωρίζω από τη βοεφική τους ηλικία, ο Στράτος μου είναι γνωστός από το "Ζωγράφειο". Κάνουμε παρέα. Οι μέρες περνούν πολύ όμορφα. Είναι εκείνη τα ηλιόλουστα κυριακάτικα πρωινά που η παρέα κατεβαίνει στο "αγιά" για βαρέα και κολύμπι, για ένα ταξίδι στις "χαράς του νησιού", όπως λέει ο ποιητής: "Ονειρό απάτητο η λυχνά-

Ηταν, όμως, κι εκείνη η μικρή βιτρίνα με τα λογής παιχνίδια. Τα μολυβένια στρατιωτάκια και τα χρωματιστά τενεκεδένια αυτοκινητάκια, τις κομμάτιες με τα πολύχρωμα φουτανακία και τα πάντα ζωάκια, που έκαναν τα μικρά παιδιά, αγόρια και κορίτσια, να κολούν τις μυτούλες τους πάνω στο κρύσταλλο της βιτρίνας και να μη θέλουν να ξεκολλήσουν. Βέβαια δεν μπορούσε να παραβληθεί τούτη η βιτρίνα μ' εκείνη την άλλη, την ονειρική βιτρίνα του "Νακαμούρα", του γαπινέζικου καταστήματος παιχνιδιών που γνώρισα, λίγα χρόνια αργότερα, στη "μεγάλη οδό του Πέρα", με τότες ακόμη, σε κείνα τα πρώτα παιδικά μου χρόνια, η βιτρίνα του φιλικατζιδίκου του κυρίου Αγγέλη Αγγελίδη, ήταν η μόνη που, με τα παιχνίδια της, πλαισίωνε τα όνειρά μου...

Το τελευταίο σπίτι της δεξιάς πλευράς, που έβλεπε

ρη μέρα! Κι εγώ κ' η Άννούλα, / λίγοι παλιοί σύντροφοί μου και κάποιες κοπέλες μαζί / μίληκα μέσα σε μια γαλανή μεθυσμένη βαρκούλα, / μίληκα μέσα και πάμε μακριά στις χαράς του νησιού. / Ουτ' ένα σύννεφο κι ούτ' ένας ναύρος καπνός στον αέρα / πλάι μας στήθη ερωτιάριχα κι άστροι χιονάτοι λαίμοι, / φως στα μαλλιά τα ξανθά, φως στο πέλαγο, φως πέρα ως πέρα / μα ποιός επήγε ποτέ του μακριά στις χαράς του νησιού; / Ω τι με νοιάζει κι αν πάμε ως εκεί; Τι με νοιάζει; Γελάει / ολ' η γλιανή συντροφιά μου, γελά η θλιμένη ζωή, / στ' άπειρο μέσα κυλάμε κι η Άννούλα τρελλά τραγουδάει: / Οπου και νάναι μακριά θα φανεί της χαράς το νησιού..."

Τ' απογεύματα πηγαίναμε για τσάι στο "Πορτοφίνο". Το "Πορτοφίνο" ήταν ένα υπαίθριο παραθαλάσσιο "τεϊστοείο" πίσω από την εκκλησία του Αγίου Στεφάνου, όπου το τσάι σεβριζόταν με το σαμπαρό, με τα καρβουνάκια να σιγοκαίνε από κάτω. Κι εμείς, με τον Στράτο, συναγωνίζομασταν ποιος θα πιεί τα περισσότερα ποτήρια -ήταν εκείνη τα ειδικά, μικρά κοίλα ποτήρια- και του τσαγιού που πολύ συνηθίζονται στην Πόλη. Και τα βράδια συνεχίζαμε με ποδηλατοδρομία, στους αερίους, δεινροφρεμένους δρόμους του χωριού μας.

Το φθινόπωρο ο Στράτος και η Ροζίνα αρραβωνιάστηκαν. Η παρέα συνεχίστηκε και τον χειμώνα, στο Πέρα. Υστερα παντρεύτηκαν κι έφυγαν, αμέσως, για την Αμερική. Αργότερα, μετά τον θάνατο του άνδρα της, θα πάει και η κυρία Άννα Τόρμα κοντά τους.

Με τον Στράτο και τη Ροζίνα θα έχω την ευτυχία να ξανα συναντηθώ 34 χρόνια αργότερα, το καλοκαίρι του 1994, με την ευκαιρία της επίσκεψής τους στην Αθήνα.

Η Ελενίτσα, η κόρη του Κωνσταντίνου του "Ροδίτη" και της "Μαρίκας του ψωμά" θα παντρευτεί, το 1962, τον Βλάση Φιλιππίδη. Παντρεύονται εκεί στην εκκλησία του Αγίου Στεφάνου. Θα κάνουν δυο γιούς, τον Αλέξανδρο και τον Κωνσταντίνου.

Το 1970, όπως κι περίσσοτεροι Κωνσταντινουπολίτες, έρχονται κι αυτοί στην Αθήνα. Ο Κωνσταντίνος με την Μαρίκα και τον Χρηστάκη, ο Βλάσης με την Ελενίτσα και τον Αλέξανδρο, ο δευτερότοκος Κωνσταντίνος

Επάνω: Από το γάμο της Ελενίτσας και του Βλάση Φιλιππίδη. Κάτω: Η Ελενίτσα Αναστασιάδου με το πιάνο της.

θα γεννηθεί εδώ στην Αθήνα.

Ο Κωνσταντίνος Αναστασιάδης θα ανοίξει κι εδώ τυπογραφείο, συνετάρα με τον μικρότερο του αδελφό Στέφανο. Ο Στέφανος θ' ασχοληθεί παράλληλα και με την παλιά του τέχνη, τα τηλεφωνικά κέντρα. Κι όταν έρχεται η στιγμή να παραδώσουν, τα δυο αδελφάκια, τη σκανάλη της επιμέλειας του τυπογραφείου, θα την παραλάβουν τα δυο τους παιδιά, ο Χρηστάκης κι ο Νίκος.

Ο Αλέξανδρος, ο γιός του Βλάση και της Ελενίτσας, έχει νυμφευθεί μια Κωνσταντινούπολίτσα, την Εφη Κλάτση, κι η Ελενίτσα που μας έπαισε στο πιάνο κομμάτια από τον Μοζάρτ και τον Chopin και που δεν άφινε ποχω ούτε κι αυτόν τον Βέεθoven, έχει γίνει πια γιαγιά.

Ο Χρηστάκης έχει νυμφευθεί μιαν ελλαδίτισσα, την Καίτη Νάζου, κι έχουν δυο κορούλες. Κι ο Νίκος της κορητοκοπούλα Πόπη Πιτιάκη, κι έχουν δυο γιούς, τον Στέφανο και τον Πολυχρόνη.

Ο Στέφανος Αναστασιάδης δεν ψαρεύει πια ούτε κυνήγει ορτύκια. "Αχ, πέρασαν τα χρόνια κι έχω γεράσει πια" λέει, όμως, καβαρντώνει κάθε πρωί στο τυπογραφείο και βοηθάει τον γιό του και τον ανιψιό του, τον Νικήτη και τον Χρηστάκη, κι είναι πολύ υπερήφανος για τα δυο του εγγονάκια.

Καλά τα καταφέραμε, λέει, δόξα το Θεό...

Η οικογένεια Αγγελή Αγγελίδη. Από αριστερά: Χρήστος, Αγγελής, Δημητρός, Αγγελική και Θόδωρος.

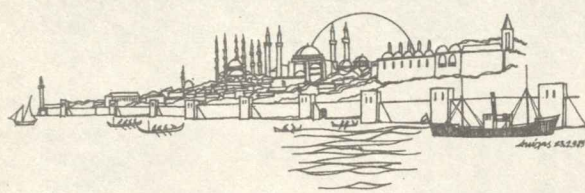

Η οικογένεια Κωνσταντίνου Αναστασιάδη

Από δεξιά: Η Άννα και ο Αλφρέδος Τόρμα, ο Ανθίμος Κιουπελής με την γυναίκα του και η Βάσω Πανολαρίδου με τον άνδρα

της. Δεξιά επάνω ο Στέφανος και η Καίτη Αναστασιάδη με το γιό τους. Κάτω δεξιά: Στράτος Κιουπελής και Ροζίνα Τόρμα.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον Πολίτη, τον πολιτισμό

Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Α. Βασιλειάδης
Ακροπόλεως 61, Καλλιθέα 176.75 Τηλ. 95.83.225
Ετήσια συνδρομή 1997: Για την Ελλάδα δρχ.4000
Γιά το εξωτερικό U.S.\$ 30.-

Τεύχη προηγουμένων ετών δρχ. 500 ή \$ 3.-
Οι συνδρομές εξωτ. πληρώνονται στην Ελλάδα σε δρχ.
Εμβάσματα - Επιταγές στο όνομα του εκδότη.

Τεχνική επιμέλεια: ΦΩΤΟΣΥΝ ΑΒΕΕ ☎ 36.10.035
Μοντάς: Θεώνη Νικηλή ☎ 52.29.220
Εκτύπωση: Μ. Αθανασιάδης-Μ. Ανδρικού☎ 52.53.955

Βιβλιοδεσία: Κ. Καραμάνη
Επισκόπου 20 Αθήνα ☎ 32.17.823
Διακροατική αποστολής: Π. Καρατζά
Μενελάου 27 Ανω Πετράλωνα☎ 34.27.901

TINA TRAVEL

Κρουαζιέρα στη Μαύρη Θάλασσα από 19-29 Οκτωβρίου
(Πειραιάς - Σούδα - Μητηνή - Καστανίτσα - Οδησσός -
Γιάλτα - Βάρνα - Θεσσαλονίκη - Πειραιάς)
Τιμές από 195.000 - 235.000

ΤΑΞΙΔΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Διεύθυνση: ΣΥΝΤΑΓΜΑ - Καρ. Σεργίου 7
Τηλ.: 32.31.362 - 32.25.408

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ TZENH

ΑΝΔΡΙΚΕΣ-ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ
ΠΑΙΔΙΚΕΣ
ΜΑΝΙΚΟΥΡ-ΠΕΝΤΙΚΟΥΡ
ΠΑΝΔΡΟΣΥΛ 30
ΑΜΦΙΘΕΑ Π. ΦΑΛΗΡΟ
ΤΗΛ.98.38.005

Με επαγγελματισμό και υπευθυνότητα
υπογράφουμε την κομψή σας εμφάνιση.
Στο κατάστημα εξυπηρενιούνται καλύτερα
με ραντεβού.
Εξυπηρέτηση και στο σπίτι με ραντεβού

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΤΙΑΝΩΝ

Πληροφορούμε τα εκλεκτά μέλη και τους φίλους του Συνδέσμου ότι κατά το διάστημα των εορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, στα τακτικά επιδοτούμενα από τον Σύνδεσμό μας άτομα, αλλά και σε 33 άτομα που φιλοξενοούνται στο Κοσμέτειο Ίδρυμα, δόθηκαν βοηθήματα που ανέρχονται στο ποσό των 550.000 δρχ.

Επίσης κατόπιν επιθυμίας της οικ. Καγκελίδου, αντί στεφάνου και εις μνήμην Χαρίκλειας Καγκελίδου, εδόθη στο σώμα "Γιατροί Χωρίς Σύνορα" το ποσό των 48.000 δρχ. το οποίο είναι προσφορά της οικογένειας προς τον Σύνδεσμό μας.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί

ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΝΕΠΕΚΟΓΛΟΥ

Αθηνάς 11 Μοναστηράκι Τηλ. 32.19.092
Αλυσοπρίονα Βενζινοκίνητα HOMELITE
Μηχανές Γκαζόν MC CULLOCH
BOSCH - Ηλεκτρικά Εργαλεία
Ερασιτεχνικά Μηχανήματα BLACK & DECKER
Ηλεκτρογεννήτριες - Κομπρεσέρ
Εργαλεία Τεχνιτών PEUGEOT

PHILIPS

Το Σήμα...
με την μεγαλύτερη ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ
σ' όλο τον κόσμο.

...προσφέρει ανέσεις, σιγουριά και...
όχι προβλήματα!!

ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ, ΒΙΝΤΕΟ,
ΒΙΝΤΕΟΚΑΜΕΡΕΣ, ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΑ,
ΦΟΡΗΤΑ ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΑ...

μέχρι ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΙΔΕΡΑ, ΜΙΞΕΡ,
ΚΑΦΕΤΙΕΡΕΣ, ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ, ΣΤΙΦΤΕΣ,
ΡΟΛΟΓΙΑ...

* Πάντοτε με την εγγύηση της προηγμένης
τεχνολογίας της PHILIPS

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡ. ΚΑΣΑΠΟΓΛΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (ΘΗΣΕΩΣ) 74, ΚΑΛΛΙΘΕΑ 176.76
☎ 95.60.522, 93.71.160-1-2, 95.80.470
ΤΗΛ. SERVICE 93.71.163 - FAX 95.69.944

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ANNA ΖΕΡΜΠΙΝΗ -
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
As. Cs. Delaware, U.S.A.
C. Pr. Michigan, U.S.A.

Μεγ. Σπηλαίου 8 - 174.55 ΑΛΙΜΟΣ Τηλ. 98.29.912
Κύπρου 43 - 166.75 ΓΛΥΦΑΔΑ Τηλ. 89.82.661

ταβέρνα το Ζαφείρι

Ηλίου 19, 166.71 - Καβούρι
Τηλ.: 89.58.603 - 89.53.680

Τώρα και στο Παλαιό Φάληρο
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

«ΠΙΣΤΩΦ»

Το γνωστό από την Πόλη, στην Αγία Τριάδα Ταξίμ, Γραφείο Τελετών «Πιστώφ» λειτουργεί και στην Αθήνα. Θα βρείτε σ' αυτό ό,τι χρειάζεστε και ειλικρινή συμπαράσταση στις δύσκολες ώρες.

Αγ. Βαρβάρας 73 Α - Π. ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ. Γραφείου 98.38.801 - 98.28.070 - 88.34.085
Για νύκτα 98.37.785

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΕΙΡΗΝΗΣ ΙΟΡΔ. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗ

εκ Κωνσταντινουπόλεως
Το παλαιότερο Γραφείο Τελετών στο Παλαιό Φάληρο
κέρδισε την εμπιστοσύνη σας λόγω της πολυετούς
πείρας του και της ανθρώπινης εξυπηρέτησής σας
ΣΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΡΙΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
Αγ. Αλεξάνδρου 50, Π. Φάληρο
τηλ. γρ. 98.28.800 - 98.14.891 & οικ. 98.33.117

30 χρόνια
προσφορά
δροσιάς

ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

ΑΥΤΟΚΙΜΑ Lagias

ΙΩΑΚΕΙΜ Σ. ΛΑΓΙΑΣ Α.Ε.
Λεωφ. Αμφιθέας 85, 175 64 Π. Φάληρο, Τηλ.: 9832053 - 9848468, Fax: 9817878

ΔΡΟΣΙΑ
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

ΕΣΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΔΡΑΣ ΤΗΣ
ΕΣΤΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Γνωστοποιείται ότι η έδρα και τα γραφεία της
"ΕΣΤΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ" μεταφέρθη-
καν και λειτουργούν στη διεύθυνση:

ΑΧΙΛΛΕΩΣ 47 ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟ 175.62
Τηλ. 98.20.901 - 98.32.243 Φαξ 98.13.456

Ωρες λειτουργίας γραφείων:

Δευτέρα και Τετάρτη 8.30 - 14.00
Τρίτη, Πέμπτη και Παρασκευή
8.30 - 13.30 πρωί, 17.00 - 20.00 απόγευμα
Σάββατο 8.30 - 13.30

γεύση

palet

στη ζαχαροπλαστική

Διευθ. Θουκυδίδου 50, Καλαμάκι.
Τηλ. 98.28.154

RIKA TRAVEL

Σταδίου 10 Ισόγειο Τηλ. 33.11.296

Αεροπορικές εκδρομές ΠΑΡΙΣΙ - ΝΤΙΣΝΕΥΛΑΝΤ
Αναχωρήσεις κάθε εβδομάδα

Διανευκτερεύσεις και εντός της Ντινσεύλαντ ξενον-
σεις Λούβρο, Παναγία των Παρισίων, Πύργο του Αιφώ,
Κρουαζιέρα στον Σηκουάνα, διανυκτερεύσεις και Αιφώ,
Παλάτι της Μαγευτικής Ντινσεύλαντ
ΠΡΑΓΑ ΜΠΡΝΟ ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ ΒΙΕΝΝΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤ
7ΗΜΕΡΗ Αναχωρήσεις κάθε Πέμπτη
Πλήρης ξενάγηση, ημιδιατροφή, ξενοδοχεία 4 αστέρων
Μόνο 175.000 ΔΡΧ

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
Εισιτήρια αεροπορικά, ακτοπλοϊκά, εσωτερικού
εξωτερικού.

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

"Επί του πιστοφίλου", ενώ τυπώ-
ονταν το προηγούμενο τεύχος της
"Ε", έφθασε η τραγική είδηση: Η
Πολιτική Ρωμηοσύνη είχε χάσει
τόσο ένα ένο από τα καλύτερα παι-
διά της. Ο Μάρκος Ψαρόπουλος, ο
γιός του γιατρού και μέλους της
φορείας των νοσοκομείων μας
Λάμπρου Ψαρόπουλου και της
ούλας, ο φρέσκις επιστήμονας με
ις διεθνείς διακρίσεις, ο τέως φοι-
τητής που εκλέχτηκε από τους
συμφοιτητές του -Τούρκους σε
αντιρριπτική πλειοψηφία- ως "ο
ροϊτήτης της χρονιάς", το καμάρι
της πανεπιστημιακής κοινότητας
της Πόλης, ο πρόεδρος του
ΕΡ.Θ.Ο., ένα από τα πλέον δρα-
στήρια μέλη της χοντρής ρωμαιοφί-
λολαίας, ο φίλος και σύμβουλος
άλλα και πρόθυμος βοηθός μικρών
και μεγάλων - δεν υπάχρει πια.
Ήσως και στην περίπτωση του πρό-
κατου χαμού του αείμνηστου Κρί-
στου Τζούρη (δες «Ε» τεύχος
Δεκεμβρίου 1996) Ρωμιοί και Τούρ-
κοι στην Πόλη τον έκλαψαν μαζί.
Έμισε ο ημερήσιος τουρκικός και
ομογενειακός τύπος με επαίνους
και νεκρολογίες για το άκαηρα
αιμένο ρωμιοπούλο.

...Πάνω σε μια στροφή του εθνι-
κού οδικού δικτύου, στην περιοχή
του Οκ-μειντάν παραμόνευε για
λίγα ο αμφοδιφής Μολώχ της
ισφάλου... Μέσα στον παλιό του
Σκαρβαίο" ταξίδευε, τρέχοντας
να να βοηθήσει -όπως πάντα-
ακόμα μαθητή, ο Μάρκος μας. Κι
εκεί, πάνω στη στροφή, δέχτηκε το
ανάσσιμο εναγκαλισμό του
πουλού Μολώχ, που τούτη τη
ρορά είχε πάρει τη μορφή ενός
ρορτήγου. Προσπάθησε να τον
εποφύγει, μα το παγωμένο οδό-
στρωμα τον πρόδωσε και τον έπει-
σε με τη δεξιά πλευρά του παλιού
του "Βολκς Βάγκεν" να σφηνωθεί
στη παγωμένη αγκαλιά του. Ο
άνατος τον σβάρσθηκε... Δεν τον
αλαμώρησε... Δεν τον στραβάτα-
σε, δεν τον ασήκωσε... Ήθελε και τον
ήθελε ακαριαία, με σπασμένο τον
αχένα μόνο...

Δεν άφησε τον ίδιο, αλλά και
λίγους εμάς, να αγωνισθούμε και να
απώσουμε έξω από τους θαλάμους
άποιας "εντατικής". Αλλωστε,
πως λείει ο Άνου, το "σάσπενς"
αυιάζει στα δράματα, ενώ η τρα-
γωδία είναι σταράτη και αμειλικτη-
Αια κι έξω. Λίγους φρούδες ελπίδες
και ψευδοαθήσεις...

Τραγική φιγούρα κι η δόλια η
άνα. Μία η κομψότητα της την ώρα
ου το παλικάρι της όδευε στην
κωνιότητα. Μία και επιροαματι-
κή: "Όλες σου οι επιτυχίες γιέ μου,
γανε για μία φούχτα γης!"

Συγγενείς και φίλοι τον ξεπροβό-
ισαν στις 8 του Φλεβάρη στη 1.00
ο μεσημέρι, από τον Ιερό Ναό
Αγίας Τριάδος Στανροδορίου. Η
παιχιδιώς προσολαία του Σεβ.
ληροπολίτου Γέροντος Χαλκιδό-
ρος κ. Ιωακείμ, που προσέχησε τις
εκδηλώσεις ακολουθίας συμπα-
τατούμενος από τους Σεβ. Μητρο-
πολίτες Θεοδοσιουπόλεως Γερμανό
και Μετρον και Αθήνων Θεόκλητο,
ρος τον αείμνηστο Μάρκο Ψαρό-
πουλο, υπήρξε χαρακτηριστική:

Αγαπητέ μας Μάρκο,
Σε προπέμψουμε σήμερα δια της
ακαρίας οδού στην αιωνιότητα,
την οποία πορεύεσαι σήμερα, την
όδ της ελπίδος, της ζωής, του
φωτός, της αληθείας, εκεί όπου,
κατά την πίστη της Εκκλησίας μας,
απαικώς έστι λύπη, ου πόνος, ου στεναγ-
μός, αλλά ζωή ατελείωτος, η ζωή
ου Χριστού. Γι' αυτήν την ζωή,
την αληθινή ζωή, δια την οποίαν
και συ ήλθες, είδες και απήλθες, δια
α πορευτής πλησίον του Φωτός,
πλησίον του Θεού, όπου και ευρί-
σκεσαι από προχθές, κοντά στον
φρόνο του Εσχατημένου Αγίου.

Και αληθώς κατά Πλάτωνα "εν
σημεία χηρ τελευτάν" και κατά
την Εκκλησίαν μας "Χριστιανία τα
έλη της ζωής ημών, ανεπαί-
χυντα...". Πρέπει ο καθένας να

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΜΑΡΚΟΥ ΨΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

.....
Γιατί, ρωτάει ο αϊτός, πού 'ναι το παλ-
λικάρι;
Κι όλα τ' αϊτόπουλ' απορούν πού 'ναι
το παλληκάρι!
Γιατί, ρωτάει στενάζοντας η μάνα, πού
'ναι ο γιός μου;

Κι όλες οι μάνες απορούν που να 'ναι
το παιδί!
Γιατί, ρωτάει ο σύντροφος, που να 'ναι
ο αδερφός μου;
Κι όλοι του οι σύντροφοι απορούν που
να 'ναι ο πιο μικρός!

Οδυσσέας Ελύτης

πεθαίνει με καλή φήμη. Και συ
Μάρκο, φεύγοντας τόσο ξαφνικά,
τόσο πρόωρα, την στιγμή που
λαβίων τα πλούσια εφόδια από το
οικογενειακό σου περιβάλλον, από
τις σχολές στις οποίες εφοίτησες,
από το μεγάλο σχολείο της εδώ
Ομογένειας μας, από την Μητέρα
Μεγάλη Εκκλησία, της οποίας καύ-
χημα και εκλεκτό τέκνο τυγχάνεις,
πληγώνεις όλους μας, με πρώτους
τους πεφλημένους γονείς σου και
την αγαπημένη σου αδελφούλα, και
πέραν όλων τούτων ολόκληρη την
Ομογένεια, με βαθειά κατ' άνθρω-
πον και κατά κόσμον θλίψη και
λύπη. Δυσβάστακτος ο καύμος,
μέγας ο πόνος, μεγάλη η απώλεια
στελέχους ικανού, δυναμικού, εκλε-
κτού, ως σύ, κεκοιμημένου μας αδε-
λφού.

Από ετών ασχολούμενος με τα
Ομογενειακά, παραλλήλως προς
τις λαμπρές πανθομολογούμενως
σπουδές σου στο Πανεπιστήμιο,
όπου αγαπήθηκες και λατρεύτηκες,

όσον ολίγοι, απεδείχθης γνήσιος
εκπρόσωπος αυτής της μεγάλης και
αρχοντικής παραδόσεως που λέγε-
ται Ρωμηοσύνη και προσπάθησες μ'
όλη τη δύναμή σου να προσφέρεις,
να δημιουργήσεις, να καταστήσεις
τον εαυτό σου ασφαλή και διαπύ-
σιο κήρυκα ότι ζώμεν και υπάρχο-
μεν και εομέν, κυρίως ως νεολαία
της Ρωμηοσύνης. Η προσφορά σου
υπήρξε αγνή, τιμία, ειλικρινής,
ηθική. Παντού και πάντοτε πρό-
θυμος να τρέξεις, να διδάξης, να
ζήσης την κάθε στιγμή σου δημι-
ουργικά. Ναι, το παράδειγμά σου
αποβαίνει φωτεινός οδοδείκτης δι'
όλους τους νέους μας, οι οποίοι
σήμερα με πολλή λατρεία και με
λίπη και με δάκρυα σε περιβάλλουν
και σε προπέμψουν κατά κόσμον,
αλλά' όμως σε κρατούν στην καρδιά
τους κλεισμένο, σε κρατούν όλοι
μας, μικροί και μεγάλοι, διότι διδά-
ξες την ήθικη με το παράδειγμά σου.
Δια της ασιπής σου πολλές φορές
εφανερώσες την αρετή σου, γνωρί-

ζων ασφαλώς καλώς την αρχήν του
μεγάλου Γκαίτε, ότι "η αμαρτία
γράφει την ιστορία, η αρετή σιωπά".

Λοιπόν, αδελφοί και τέκνα εν
Κυρίω, το πένθος και η λύπη κατ'
άνθρωπον της Ομογένειας μας,
όλων μας, κατ' άνθρωπον ετανα-
λαβάνω, είναι μεγάλη. Όμως είναι
γνωστόν ότι υπάρχουν ανεξχνία-
στοι αι βουλαί και οι σχεδιασμοί
του Θεού. Εκείνος εκείνους που
προώρισε εκάλεσε κοντά του, και ο
Μάρκος μας, το νεαρό βλαστάρι
της Ομογένειας, ο άξιος συνεχιστής
της παραδόσεως της Ρωμηοσύνης, ο
προσωνεγκών δημιουργικά μέσα
στον μικρό κόσμο μας, υπακούων
εις την φωνήν του καθηκόντος, η
τόρα μεταβέβηκεν εκ του θανάτου
εις την ζωήν και ευρίσκεται μετά
των αγγέλων και των αγίων του
Θεού. Και ημείς ευρισκόμενοι εν
κοινωνία μετά των αγίων, των επ'
αιώνων κεκοιμημένων πατέρων και
αδελφών του Γένους ημών, κρατού-
μεν ενόπλιον μας το παράδειγμα του

MARKOS PSAROPOULOS

Pusul bir İstanbul akşamında, gülmek, etmek, düşünmek, yazmak, düşünmek.
Yaşanacak daha çok bir ilik parken.
Bir gül goncası gibi, her an bir senin bir den...
Yüzümüzdeki gülün bir an için bir an.
Her zaman gülen yüzün, her an bir senin.
Kahkahaların çaldığı kulaklarımızda.
Gözyaşlarımız, bir çığırın gibi aktı yüreğimize.
Anılar süzülür güzel günlerden.
Hiç kimseye bayır demedin, bir bir senin demedin.
Tauri'ya da, ölüme de...
Rabat nuy Markos, rabat nuy...
Seni unutmuyacağız...

Τον αποχαιρετούν οι Τούρκοι φίλοι του, με τους παρα-
κάτω στίχους που χάραξαν πάνω στην φωτογραφία:
Καθώς το ποίσι κάλυπτε το Πολίτικο βράδυ, ο ήλιος
έπεσε νοήρις στην παγίδα της νύχτας...
Κι ενώ υπήρχαν ακόμη τόσες ομορφιές για να τις
ζήσεις, σαν μίσχο ρόδον σ' απόπασαν απ'εμάς.
Και πάγωσε στα χείλη μας το χαμόγελο.
Το πάντοτε γελαστό πρόσωπό σου αποτυπώθηκε στην
καρδιά μας,

και το γάργαρο γέλιο σου μας γέμισε τ'αγία.
Τα δάκρυά μας χείμαρρος, πλημμύρισαν τις καρδιές.
Αναμνήσεις που ξέφυγαν απ' τις φράσεις μερες, κόβοντε
την ανάσα μας' και το βλέμμα μας το θάλωνον.
Ποτέ δεν είπες "όχι" σε κανέναν!
Ποτέ δεν είπες "όχι" σε τίποτα!
Ούτε στο Θεό, ούτε στο θάνατο...
Κοιμήσου ήρεμα Μάρκο. Ήρεμα κοιμήσου...
Εμείς δεν σε ξεχνάμε...

Μάρκου, προσευχόμεθα γι' αυτόν,
λυπούμεθα δια τον πρόσκαιρο,
κατά τα ανθρώπινα κριτήριά μας,
χαμό του και επαναλαμβάνουμε,
μαζί με τον αρχαίο φιλόσοφο της
Εκκλησίας μας Ιουστίνου, ότι η ζωή,
ο βίος, δεν παίρνει την αξία από τη
διάρκεια, αλλά από την τιμότητα.
Και ο Μάρκος τον δρόμον της
ζωής τετέλεκεν εν τιμότητι, εν
αγνότητι, εν ευγενεία και προσήνεια
προς πάντας, εν πίστει προς τον
Θεόν και την Εκκλησίαν, εν προθύ-
μω διακονία και μάλιστα σε κάθε
ώρα του εκκοιτητράου και μάλι-
στα πολλές φορές και προς άγνω-
στα πρόσωπα, και προ πάντων εν
αγάπη προς το Ωραίο, το Μέγα
και το Αληθινό, το οποίο προσπά-
θηκε να κατακτήσει εις τον παρόντα
μάταιο κόσμο· το απέκτησε όμως εν
ουρανώ.

Αιψήνυστε και αλησμόνητέ μας
Μάρκο,

Αυτός υπήρξες, όπως σε περιέ-
γραφα. Υπήρξες ένας από μας,
μεταξύ μας, σάρκα εκ της σαρκός
μας και οσούν εκ των οστέων μας.
Σε κάλεσε ο Θεός και μας αποχαρ-
τάς. Σε κατενιδιώνουμε με προ-
σευχή, με λύπη και με δάκρυα, και
κρατάμε μέσα μας σαν πολύτιμο
κευμήλιο και κεφάλαιο και θησαυρό
τον ΕΡ.Θ.Ο., της Πανεπιστημιακής
σου οικογένειας, της μεγάλης Πολί-
τικής Ρωμηοσύνης, της οικογένειας
σου, την οποίαν τόσο ετίμησες. Και
ευρισκόμενος μετά των αγίων και
των αγγέλων του Θεού πρόσβενε εις
τον πανάγαθον Κύριον να πέμψη
το βάλσαμον της θείας παρηγορίας
Του προς τους γονείς σου, την
αδελφή σου, τους φίλους σου, την
Ομογένεια, προς όλους μας όσοι σε
γνωρίσαμε, σε τιμήσαμε και σε αγα-
πήσαμε.

Λοιπόν, "άφραγχο το αστόλιστο",
κατά τον ποιητή, "τον Χάρον δεν σε
δίδω. Στάσου με τ' ανθόνερο την
όμη σου να πλύνω."

Αιωνία σου η μνήμη μικρό μας ως
προς την ηλικία, αλλά μεγάλη ως
προς την καρδιά και την ψυχή αλη-
σμόνητε Μάρκο!

Κατάμεστος ήταν ο μεγάλος ναός
της Αγίας Τριάδος από συγγενείς
και Έλληνες και Τούρκους φίλους
του εκλιπόντος. Την Α.Θ.Π. τον
Οικουμενικό Πατριάρχη, ο οποίος
ευρίσκετο εκτός Πόλεως (στην
Λίβρο), εκπροσώπησε ο Πανος.
Ταύτην κ. Ταράσιος. Παρέστησαν
επίσης πολλοί ασχμερείς, ο Γενικός
Πρόεδρος της Ελλάδος κ. Φώτης
Σιδάς ο οποίος εκφώνησε και
εντυπωσιακότατο επίκαιρο, η
Πρόεδρος κα Σπυλ. Μπετσετζόγλου,
καθώς και πολλά άλλα στελέχη του
Προξενικού Καταστήματος, κληρι-
κοί, οφικιστάλοι της Μ. Χ. Ε.,
ερασιτεχνικοί, γιατροί, έφοροι...

Συμμετοχή η Ρωμηοσύνη θα έλεγε
καινείς. Παρόντες επίσης και οι
Τούρκοι φίλοι, συμπαθείς και
καθηγητές του, που υπήρξαν άφο-
γοι στην συμπεριφορά τους. Επιση-
μειο εκφώνησε και ο Γιώργος Θεο-
δοσιόπουλος εκ μερους του ΕΡ.Θ.Ο.
Ο ενταφιασμός έγινε στο νεκρο-
ταφείο του Αγίου Ελευθερίου Τατα-
ούλων και αργότερα στην κοινοτική
αίθουσα έκανε αποχαιρετιστήριο
ομιλία ο Σεβ. Μητρο. Μετρον και
Αθήνων Θεόκλητος. Η Εφορεία
των Νοσοκομείων Βολωνίας εις
μνήμην του μεταστάσαντος προσέθεσε
γεύμα στους γιορταζομένους. Το
Σάββατο 15 Φεβρουαρίου, γεύμα
παρέθεσαν και τα μέλη του ΕΡ.Θ.Ο.
τα οποία επέστρεψαν την προη-
γουμένη από την Αθήνα όπου βρι-
σκόνησαν για εκδήλωση ανει-
λημμένων υποχρεώσεων.

Η «Ε» εκφράζει τα θεμέλια της
συλλεκτικότητας στην οικογένεια του
αδικοχημένου παλικάριού, ημιμε-
τέλει ολόκληρο στο βαρύ πένθος της
Πολιτικής Ρωμηοσύνης η οποία είχε
επεκταθεί πολλά στο ποσόστο του
εκλιπόντος και εύχεται ελαφρά την
παράση γη του του καλνυμε.

Μιχ. Βασιλειάδης

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

Από τον Κώστα Γ. Τσιλιμαντό

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΒΑΡΑΣ

Επί Πτερύγων Βιβλίων κριτικά σχεδιάματα 1987 - 1994

Τόμος Α'

Εκδόσεις Σοκόλη Αθήνα

Η ρήση επί πτερύγων ανέμων και η ομοιογενής της επί πτερύγων βιβλίων συναντώνται στην ποίηση. Και τα «ριχτικά σχεδιάματα» δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια εξ όλης ψυχής και διανοίας παρουσία ποιήσης από ένα κοριτσάκι.

Πρώτη του ιδιοπαιγνίου και μ' αυτήν ξεκινά. Σχεδόν σε κάθε χρονόμενη συλλογή παίρνει από τα πλούσια αποθέματα που διαθέτει και βάζει ως υπότιτλο στιχηρά παραθέματα άλλων ποιητών, που ταράζουν στην περιόριστο.

Σεκινά λοιπόν και εγώ χρησιμοποίησας κάτι δικό του, έναν αφορισμό του που διάβασα στη σελ.208: «Όταν διαβάζεις κάτι για να το κρίνεις, έχεις ήδη χάσει το μυσό της απάλησής». Και το εννοώ αυτό που γράφει, διότι για να εντοφίρσεις τον λεξιμώνα του, πρέπει να τον επισκεφτείς πολλές φορές.

Η καλομοίρα τύχη προίκισε το φιλόλογο και κριτικό της λογοτεχνίας μας κ. Γιάννη Κουβάρη με μια καταπληκτική μνήμη, που σαν φουγονγάρι κρατάει στα αυτιά της τις ο.τι έχει θησαυρίσει. Ο ίδιος είναι μια βιβλιοθηκή φροητή, πρόχειρη και εύθετη ανα πάσα στιγμή. Είναι η δωρεά που έλαβε. Μικρό παραδέξιμα: Πάνο στο καρτεσιανό cogito ergo sum (= σκεπτοίμαι άρα υπάρχω), έξωφρα θυμάται: Αμφιβάλλω άρα υπάρχω του Μπρεχτ, θυμούμαι άρα υπάρχω του Μ. Αναγνωστάκη, αγαστώ άρα υπάρχω του Βοεκάου, συνομιλώ άρα υπάρχω του Αρη Αλεξάνδρου και, καταναλώνω άρα υπάρχω της λαϊκής σοφίας ολόκληρη.

Παράλληλα η κριτική του σκέψη διαθέτει μεγάλη οξυδερκεια, πολλή παρατηρητικότητα και ανάλογο διεισδυτικότητα για να ανακαλύπτει τα κείματα, τα ουσιαστικά, τις κρυφές αρετές από κάθε συλλογή, να εντοπίζει τις επιδόσεις, τις μεταφορετικές, τις εκλεκτικές συγγένειες, τους γεντιμωμούς, τις αναλογίες, τα παράλληλα φαινόμενα, τους κοινούς τόπους, τις καταβολές και ιδιαίτερα τον περιγύρο μέσα στον οποίο άνησαν το ποιητικό σώμα. Και δεν τελειώνει εδώ.

Ψάχνει τις εικονοποιίες, τις παρομοιώσεις, τα λογοτεχνικά σχήματα, τις πρωτότυπες διαπολέσεις ουσιαστικών - επιθέτων, τις συζεύξεις αφηρημένων - συγκεκριμένων, αωρατά της μοναδικότητας και τονικότητας του στιχού. Αυτά πως θα μπορούσαν αλλιώτικα να κατορθωθούν, αν τη γερή φιλολογική σκευή του δεν την απάτησε όλο το σώμα του ελληνικού ποιητικού λόγου - και όχι μόνον.

Η πλούσια εμπειρία του, οι ανοιχτοί του ορίζοντες του επιτρέπουν πολλά επιπλέον στην ερμηνεία των ποιητικών συμβόλων. Πάλι ένα τυχαίο παράδειγμα: «Η "Στέγη" του Σπύρου Κασιώτη τον ωθεί σε προεκτάσεις: Η "Στέγη" στεγάζει τη λιτή σοδειά των 6 τελευταίων χρόνων. Τίτλος φορτισμένος συμβολικά (πολλαπλό σύμβολο η στέγη, υπαρκτικό, κοινωνικό, πολιτιστικό). Η δυναμική του παραπέμπει στον άστεγο ψυχολογικά, ιδεολογικά αλλά και απορριπτικό από τη φύση σύγχρονο άνθρωπο. Η στέγη ως αναπόσπαστο στοιχείο του παραδοσιακού κοινοτικού βίου και ως ελαστόν στοιχείο του ανέλαυτον σύγχρονου σπαιτικού καθώς αυτά απογειώνονται σ' άλλες, άλλες "πολύμορφους" ασφωφά-

γους". Η στέγη ως προνομιστικός χώρος θέσης ή ψυχολογικής ασφάλειας, αφού κάτω από αυτήν σε βοηθούν ως γνωστόν και τα κεραμίδια ή επιλεκτικός τύπος των τσαμπιών των ονείρων ("τα παιχνίδια του νερού στο ταβάνι"). Συνεκδοχικά η στέγη υποδηλώνει το σπίτι του ανθρώπου που την ευρύτερη έννοια, την ίδια τη φύση.» (Σελ.137)

Στο "Επί πτερύγων βιβλίων" αντικρύζουμε ένα πανόραμα του μεταπολεμικού μας βίου. Πέρα από τις αλληγογραφίες των ποιητών, τα Ημερολόγια και τις Ανθολογίες κρίνονται 11 συλλογές από την πρώτη μεταπολεμική γενιά, 12 από τη δεύτερη, 18 από τη γενιά των 70 και 23 από τη γενιά των νεότερων. Οι ποιητές με τις ενιαίοιθες κεράτες τους έχουν συλλάβει τα κείματα σπιντακτικά φαινόμενα με τις ανάλογες απηχίσεις τους: τεχνολογική πρόοδος, οικολογική καταστροφή, ερμημία ψυχής και σώματος, δυσπλασίες, σχιζοφρένια, συνακόλουθα της ζωής, το θάνατο, την ελευθερία, την αθανασία και πιο ενδοτέρα στα δικά μας την αγωνία για την τύχη του πολιτισμού μας και της γλώσσας μας. Και είναι τέτοια μορφή η θέαση "έτσι που ολόκληρη η ιστορία του ανθρώπου γένους κι αν χλαί, θα μπορούσε να ανασυντεθεί μέσα από την ποίηση" (σελ.164). Και για την ποίηση παθαίνεται ο Κουβάρης. Όταν την ανακαλύπτει, και την ανακαλύπτει πολύ συχνά στις κριτικές του, δεν είναι φειδωλός, όπως πάντα του ήταν ο Σεφέρης.

"Προτού να μείνω στις καλές στιγμές ενός βιβλίου, αφού έτσι κι αλλιώς ο.τι μένει είναι ακριβώς αυτός" (σελ.125) μας λέει η ενυαοθηρία του.

"Οι ατμόσφαιρες που επιμένουν να ταλανίζουν την αισθητική μας με τα αναυσιουργήματα τους" (σελ.101), "αυτοί που πνίγονται στις μέρες μας συχνά και σε ρητά νερά" (σελ.162), "τα βιβλία που απογοητεύουν - πουκάμισα αδειανά" (σελ.157), "τα χιλιάδες ποιήματα - πηγάδια τα περισσότερα" (σελ.208), "τα άμυνας γονατογραφίσματα που μας κατακλύζουν" (σελ.224) επισημαίνονται μεν, αλλά είναι έξω από το βιβλίο του...

Και η γλώσσα του δεν τον χωράει πολλές φορές και γίνεται λεξιπλαστής για να χωρέσει τα κινιματα της ψυχής της: ερηβίτιδα (38), μεταβολίζονται (77), στιχοραγούν (115), (ερωτικός) μιδισμός (από τον Μίδα) σελ.158, (ποίηση) αλώφυκη (που κατακυριεύει την ψυχή) σελ.209, ερωτοπλοίες, κυματοβάσεις (230), υδροτροπισμοί (245), λεξιθησκός (248) κλπ.

Ο ένιγρος κριτικός του λόγος διαβάζεται ενχάριστα και γίνεται αποφευγματικός όχι λίγες φορές. "Ερως και οίνος κάνουν τους ανθρώπους πάντα λήρους" (σελ.23), "Ρώτησαν ένα φουσκοχημικό ποιό είναι το πιο καυστικό υγρό κι εκείνος απάντησε: Το δάκρυ της γυναικάς" (σελ.172). Διορθώνει τα εσφαλμένα ("ο Λοντίντμης δεν γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη, αλλά στην Αγία Κυριακή της Ανατολικής Θράκης" σελ.50) και διαμαρτύρεται βλέποντας να ανθολογείται στα σχολικά εγχειρίδια ο Πάννης Κουτσοχέρης και να μείνει απ' έξω ο Κλέιος Κύρου (σελ.59).

Τέλος, κάτι που σπάνια καταδίδει αλλά και απορριπτικό από τη φύση σύγχρονο άνθρωπο. Η στέγη ως αναπόσπαστο στοιχείο του παραδοσιακού κοινοτικού βίου και ως ελαστόν στοιχείο του ανέλαυτον σύγχρονου σπαιτικού καθώς αυτά απογειώνονται σ' άλλες, άλλες "πολύμορφους" ασφωφά-

νου μου) και τα τυπογραφικά λάθη αποστρεφόμενα (τα τυπογραφικά λάθη σε έργα που η ακριβεία στη γλώσσα και στη φόρμα είναι το παν... με χτυπούν στα μαχαμιάς δολοφόνου)" σελ.24. Είναι και χαρά δική μου να νιώθω πως στη στήλη μου δεν είμαι μόνος. Με τη σειρά μου λοιπόν κι έγω θα υποδείξω στον κ. Κουβάρη μερικά από αυτά που υπέπεσαν στην αντίληψή μου. Σελ.94 "...ανασκευή της διοικημένης άποψης ότι Σεφέρης και Κάλβος δεν ήξεραν καλά τα ελληνικά" από παραδρομή ματρεν ο Σεφέρης στη θέση του Σολωμού.

Στη σελ.201, χωρίς να είμαι και απόλυτα βέβαιος, φρονώ ότι "τα χρυσόφραγα που θηρείει ο γλάρος" πρέπει να γίνουν αφρόφραγα. Για το "παρεσφρόνουν" (43, 84) νομίζω πως ορθότερο είναι το "παρεσφρόνουν" ή αυτό και ο αόριστος "παρεσφρόνουν".

Τέλος τα παραδόματα "προστυλιτιστική" (124), εναντίωση (161), ηλιοκαμμένη (167) ξεβυαλύνει (241), δυαρχία (246), (γλωσσικοί) συγκριτισμοί (247, 253), διοσμωμ (252) εύκολα διορθώνονται σε προστυλιτιστική, εναντίωση, ηλιοκαμμένη, ξεβυαλύνει, δυαρχία, συγκρητισμοί, διοσμωμ.

* * *

ΣΟΥΥΤΕΝΙΟΣ

Η Ζωή των Κισάρων - 4 Καλιγούλας

Παρασκήνιο

Το πραγματικό του όνομα ήταν Γάιος Κισάρ Γερμανικός. Το παρατσούκλι "Καλιγούλας", που μ' αυτό έμεινε πιο γνωστός στην ιστορία, του το κώλησαν οι στρατιώτες από τις μικρές στρατιωτικές αβήλες που φουρούσε, όταν μάρνα και γιος συνόδευαν τον Γερμανικό, άντρα και πατέρα, στις εκστρατείες του.

Caliga και υποκοριστικό caligula σήμαινε τις στρατιωτικές αβήλες, όπως είπαμε. Ο Βόναλντ στο έργο του "Διχτάτορες" εξελληνίζοντας το παρατσούκλι του λέει ο "αβηλάκιος".

Η λέξη αυτή που πέρασε στους βυζαντινούς, σ' έμας άφησε τα καλινία και το ρήμα καλινώω. Τον πατέρα του Καλιγούλα, Γερμανικό, έδωσε στρατηγό, άντρα με πολλές αρετές και ινδαλμία του ρωμαϊκού λαού, ο αυτοκράτορας Οκταβιανός Αύγουστος (27 π.Χ. - 14 μ.Χ.) τον προόριζε να διαδεχτεί τον Τιβέριο (14-37 μ.Χ.) θέλοντας έτσι να εξασφαλίσει στο θρόνο ισχυρούς ηγεμόνες.

Δυστυχώς ο Γερμανικός πέθανε αδόκητα το 19 μ.Χ., όταν ο Καλιγούλας ήταν ακόμη επτά χρόνων. Η βυζαντινή Αργυρινία, μια πολύ αξιολόγη γυναικά, μέγαν του Καλιγούλα και σύζυγος του Γερμανικού, κατηγόρησε τον Τιβέριο και το περιβάλλον του ως υπεύθυνους του θανάτου του αντρός της, γνώμη διάχυτη και στο ρωμαϊκό λαό.

Η φήμη αυτή είχε ως αποτέλεσμα την εξορία της Αργυρινίας και το θάνατο δυο αρεσύνων παιδιών της. Της απέμεινε μόνον ο Καλιγούλας και οι τρεις κόρες της.

Να σημειώσουμε ότι ο Τιβέριος είχε ανεβρύ τον Καλιγούλα, διότι ο πατέρας του Γερμανικού ήταν αδεφφός του Τιβέριου. Όταν το παιδί μεγάλωσε και ο Τιβέριος, που είχε αποσυρθεί στο Κάπρι από το 26 μ.Χ., τον κάλεσε κοντά του, ο Καλιγούλας "δεν έδωσε ποτέ λαβή, εμφανιζόμενος σαν να είχε ληπονήσει την καλή τύχη των δικών του και σαν να μην είχε συμβεί τίποτε σε κανέναν... Γάτος και τότε δεν μπορούσε να συγκρατήσει τη σελήνη και ανήθικη φύση του Ο πανέξυπνος γέρος (δηλ. ο Τιβέριος) έβλεπε πολύ μακριά και προφίτηπε πως το να ζει ο Καλιγούλας σήμαινε καταστροφή, δική του και όλων γενικά, και πως ακόμα μεγάλωνε μια ύδρα για το ρωμαϊκό λαό ή ένα

Φαέθοντα για το σύμπαν" (σελ.31). Γι' αυτό ο Τιβέριος στη διαθήκη του όριζε δυο διαδόχους, τον Καλιγούλα και τον Τιβέριο Δίδυμο (Tiberius Gemellus) που ήταν εγγονός του. Όμως "Η διαθήκη του Τιβέριου χαρακτηρίζεται άκνηρη με το αιτιολογικό ότι ο συντάκτης της δεν είχε "σώας τας φρένας" στα τέλη της ζωής του και έτσι παρακάμπτει το πρόβλημα της συνεχούς με τον Τιβέριο Δίδυμο" μαθαίνουμε στην εισαγωγή.

Ο Σουητώνιος αφιερώνει λίγο μέρος της βιογραφίας του στο δημόσιο βίο του Καλιγούλα (διοίκηση, νομοθεσία, οικονομικά), σπουδαία πολιτικά γεγονότα δεν αναφέρονται στο σύντομο άλλοστε διαστήμα της βασιλείας του (37 - 41 μ.Χ.) και καταλήγει: "Σε εδώ αναφερόχαμε στον αυτοκράτορα στην Καυχήδονα της Αφρικής εμαθε την ελληνική γλώσσα κ φιλολογία -παράλληλα με τη Λατινική- (σελ.59), ο Πάριος ο Πύκτας της Γαλλίας αρχικά με τον γινωγάματο Εθνικόν μελέτο (σελ.95), ο Αυγουστίνος σπαδία την ελληνική γλώσσα στα Μάδα της Βόρειας Αφρικής (σελ.135) κ.ι. να πούμε για τους ελληνισμένους τρεις ιεράρχες μας...

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

* * *

Οι Πατέρες της Εκκλησίας Ζηράνε Μιμητές Επιμέλεια

Δημητρίου Κ. Καραγκυζή
Χριστ. Εκδοτ. Διακονία
Αθήνα 1996

Οι "Πατέρες της Εκκλησίας" είναι επιστοφική στις ρίζες του πρώτου εκείνου και καλού χριστιανισμού, τότε που ήταν "κοινία τα των φίλων", ενώ η προσθήκη της Υπότιτλου "Ζηράνε μιμητές" είναι το καμπανάκι για τους "έχοντας όμας ακούειν". Είναι παράλληλα όμως καμψός μεγάλος και παράτονο γι αυτούς που άλλους δρόμους πήρανε, ολισθηρούς, και για όλους ήταν ταμείνιο.

Ο κ. Δημήτριος Καραγκυζής, χωρίς να κατέχει μια επίσημη θέση μήτε να απολαμβάνει παχυλούς μισθούς, ως ο ταπεινότερος των εργατών, έταξε τον εαυτόν του σε ένα σκοπό πολύ ανώτερο του και έκτοτε με αταλάντευτη πίστη και συνέπεια τον υπηρετεί.

Το νέο του βιβλίο, χρηστικό όπως και όλα του τα άλλα, αναφέρεται στους στυλοβάτες του χριστιανισμού, αρχής γενομένης από τους πρώτους αιώνες των διώξεων ίσαμε τα μέσα του πέμπτου αιώνα, οπότε συντελείται ο χρυσός αιώνας της νέας θρησκείας. Φυσικά και τότε, για να μην εξορατίζουμε τα πράγματα, πέρα από τους εξωτερικούς εχθρούς, δεν έλειψαν οι ενδοσφαγισμοί, οι εχθρότητες, οι φαρτίες, αλλά' αυτός είναι ο άνθρωπος, διουπλόστατος, πότε να βγάξει φερέα για τις ψηλές κορφές και πότε να κατρακινά σε απύθμενα βάθη.

Οι πατέρες "είναι αυτοί στους οποίους οφείλουμε τη συγκράτηση και διατήρηση της Αγίας Γραφής, την ορθή διάδοση του χριστιανικού δόγματος και την υποδειγματική ζωή απειρώσεως στο Χριστό μέχρι θανάτου" (σελ.10).

Εικοσιπέντε πατέρες βιογραφούνται επιλεκτικά και μεταξύ αυτών οι γνωστοί μας: Ωριγένης, Τερτυλλιανός, Μέγας Αθανάσιος, Αυγουστίνος, οι τρεις ιεράρχες μας κ.α. Η συνοπτική βιογράφηση μες το να ζει ο Καλιγούλας σήμαινε καταστροφή, δική του και όλων γενικά, και πως ακόμα μεγάλωνε μια ύδρα για το ρωμαϊκό λαό ή ένα

Φαέθοντα για το σύμπαν" (σελ.31). Γι' αυτό ο Τιβέριος στη διαθήκη του όριζε δυο διαδόχους, τον Καλιγούλα και τον Τιβέριο Δίδυμο (Tiberius Gemellus) που ήταν εγγονός του. Όμως "Η διαθήκη του Τιβέριου χαρακτηρίζεται άκνηρη με το αιτιολογικό ότι ο συντάκτης της δεν είχε "σώας τας φρένας" στα τέλη της ζωής του και έτσι παρακάμπτει το πρόβλημα της συνεχούς με τον Τιβέριο Δίδυμο" μαθαίνουμε στην εισαγωγή.

Ο Σουητώνιος αφιερώνει λίγο μέρος της βιογραφίας του στο δημόσιο βίο του Καλιγούλα (διοίκηση, νομοθεσία, οικονομικά), σπουδαία πολιτικά γεγονότα δεν αναφέρονται στο σύντομο άλλοστε διαστήμα της βασιλείας του (37 - 41 μ.Χ.) και καταλήγει: "Σε εδώ αναφερόχαμε στον αυτοκράτορα στην Καυχήδονα της Αφρικής εμαθε την ελληνική γλώσσα κ φιλολογία -παράλληλα με τη Λατινική- (σελ.59), ο Πάριος ο Πύκτας της Γαλλίας αρχικά με τον γινωγάματο Εθνικόν μελέτο (σελ.95), ο Αυγουστίνος σπαδία την ελληνική γλώσσα στα Μάδα της Βόρειας Αφρικής (σελ.135) κ.ι. να πούμε για τους ελληνισμένους τρεις ιεράρχες μας...

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

* * *

Οι Πατέρες της Εκκλησίας Ζηράνε Μιμητές Επιμέλεια

Δημητρίου Κ. Καραγκυζή
Χριστ. Εκδοτ. Διακονία
Αθήνα 1996

Οι "Πατέρες της Εκκλησίας" είναι επιστοφική στις ρίζες του πρώτου εκείνου και καλού χριστιανισμού, τότε που ήταν "κοινία τα των φίλων", ενώ η προσθήκη της Υπότιτλου "Ζηράνε μιμητές" είναι το καμπανάκι για τους "έχοντας όμας ακούειν". Είναι παράλληλα όμως καμψός μεγάλος και παράτονο γι αυτούς που άλλους δρόμους πήρανε, ολισθηρούς, και για όλους ήταν ταμείνιο.

Ο κ. Δημήτριος Καραγκυζής, χωρίς να κατέχει μια επίσημη θέση μήτε να απολαμβάνει παχυλούς μισθούς, ως ο ταπεινότερος των εργατών, έταξε τον εαυτόν του σε ένα σκοπό πολύ ανώτερο του και έκτοτε με αταλάντευτη πίστη και συνέπεια τον υπηρετεί.

Το νέο του βιβλίο, χρηστικό όπως και όλα του τα άλλα, αναφέρεται στους στυλοβάτες του χριστιανισμού, αρχής γενομένης από τους πρώτους αιώνες των διώξεων ίσαμε τα μέσα του πέμπτου αιώνα, οπότε συντελείται ο χρυσός αιώνας της νέας θρησκείας. Φυσικά και τότε, για να μην εξορατίζουμε τα πράγματα, πέρα από τους εξωτερικούς εχθρούς, δεν έλειψαν οι ενδοσφαγισμοί, οι εχθρότητες, οι φαρτίες, αλλά' αυτός είναι ο άνθρωπος, διουπλόστατος, πότε να βγάξει φερέα για τις ψηλές κορφές και πότε να κατρακινά σε απύθμενα βάθη.

Οι πατέρες "είναι αυτοί στους οποίους οφείλουμε τη συγκράτηση και διατήρηση της Αγίας Γραφής, την ορθή διάδοση του χριστιανικού δόγματος και την υποδειγματική ζωή απειρώσεως στο Χριστό μέχρι θανάτου" (σελ.10).

Εικοσιπέντε πατέρες βιογραφούνται επιλεκτικά και μεταξύ αυτών οι γνωστοί μας: Ωριγένης, Τερτυλλιανός, Μέγας Αθανάσιος, Αυγουστίνος, οι τρεις ιεράρχες μας κ.α. Η συνοπτική βιογράφηση μες το να ζει ο Καλιγούλας σήμαινε καταστροφή, δική του και όλων γενικά, και πως ακόμα μεγάλωνε μια ύδρα για το ρωμαϊκό λαό ή ένα

Φαέθοντα για το σύμπαν" (σελ.31). Γι' αυτό ο Τιβέριος στη διαθήκη του όριζε δυο διαδόχους, τον Καλιγούλα και τον Τιβέριο Δίδυμο (Tiberius Gemellus) που ήταν εγγονός του. Όμως "Η διαθήκη του Τιβέριου χαρακτηρίζεται άκνηρη με το αιτιολογικό ότι ο συντάκτης της δεν είχε "σώας τας φρένας" στα τέλη της ζωής του και έτσι παρακάμπτει το πρόβλημα της συνεχούς με τον Τιβέριο Δίδυμο" μαθαίνουμε στην εισαγωγή.

Ο Σουητώνιος αφιερώνει λίγο μέρος της βιογραφίας του στο δημόσιο βίο του Καλιγούλα (διοίκηση, νομοθεσία, οικονομικά), σπουδαία πολιτικά γεγονότα δεν αναφέρονται στο σύντομο άλλοστε διαστήμα της βασιλείας του (37 - 41 μ.Χ.) και καταλήγει: "Σε εδώ αναφερόχαμε στον αυτοκράτορα στην Καυχήδονα της Αφρικής εμαθε την ελληνική γλώσσα κ φιλολογία -παράλληλα με τη Λατινική- (σελ.59), ο Πάριος ο Πύκτας της Γαλλίας αρχικά με τον γινωγάματο Εθνικόν μελέτο (σελ.95), ο Αυγουστίνος σπαδία την ελληνική γλώσσα στα Μάδα της Βόρειας Αφρικής (σελ.135) κ.ι. να πούμε για τους ελληνισμένους τρεις ιεράρχες μας...

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Φαέθοντα για το σύμπαν" (σελ.31). Γι' αυτό ο Τιβέριος στη διαθήκη του όριζε δυο διαδόχους, τον Καλιγούλα και τον Τιβέριο Δίδυμο (Tiberius Gemellus) που ήταν εγγονός του. Όμως "Η διαθήκη του Τιβέριου χαρακτηρίζεται άκνηρη με το αιτιολογικό ότι ο συντάκτης της δεν είχε "σώας τας φρένας" στα τέλη της ζωής του και έτσι παρακάμπτει το πρόβλημα της συνεχούς με τον Τιβέριο Δίδυμο" μαθαίνουμε στην εισαγωγή.

Ο Σουητώνιος αφιερώνει λίγο μέρος της βιογραφίας του στο δημόσιο βίο του Καλιγούλα (διοίκηση, νομοθεσία, οικονομικά), σπουδαία πολιτικά γεγονότα δεν αναφέρονται στο σύντομο άλλοστε διαστήμα της βασιλείας του (37 - 41 μ.Χ.) και καταλήγει: "Σε εδώ αναφερόχαμε στον αυτοκράτορα στην Καυχήδονα της Αφρικής εμαθε την ελληνική γλώσσα κ φιλολογία -παράλληλα με τη Λατινική- (σελ.59), ο Πάριος ο Πύκτας της Γαλλίας αρχικά με τον γινωγάματο Εθνικόν μελέτο (σελ.95), ο Αυγουστίνος σπαδία την ελληνική γλώσσα στα Μάδα της Βόρειας Αφρικής (σελ.135) κ.ι. να πούμε για τους ελληνισμένους τρεις ιεράρχες μας...

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Ην εμπειροστατημένη εισαγωγή, την ασκόνταφτη μετάφραση -μάλλν αποδόση- και τις καταποτιστικές σημειώσεις έκαμε ο Α. Μ. Τρομάρος, επικουρός καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ο "Καλιγούλας" είναι το τέταρτο έργο που εκδίδει στη σειρά των Κισάρων ο εκδοτικός οίκος "Παρασκήνιο".

Με τους Τούρκους καθηγητές, στη δεξίωση μετά την ομιλία του Δρος Στέλιου Αντωνιάδη. Ο ίδιος καθιστός στο κέντρο. Δίπλα του η σύζυγός του, επίσης παι-
δίατρος, Ελλη Διονυσιοπούλου - Αντωνιάδου.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο συμπολίτης μας παιδοκαρδιολόγος καθηγητής Στ. Αντωνιάδης, ειδικός στη προγενετική διάγνωση καρδιολογικών προβλημάτων

Είναι γνωστό πως μέχρι πριν λίγα ακόμη χρόνια, τα καρδιολογικά προβλήματα των βρεφών, μπορούσαμε να τα διαγνώσουμε μόνο μετά τον τοκετό, με αποτέλεσμα φυσικά γονείς και νεογνά να βρίσκονται προ τετελεσμένου γεγονότος. Πρόκειται για μια ψυχοφόρο για όλη την οικογένεια πάθηση, που δημιουργεί τεράστια κοινωνικά και ψυχολογικά προβλήματα, αλλά και οικονομική αιμορραγία στην οικογένεια και φυσικά γενικότερα στα ασφαλιστικά ταμεία του κράτους.

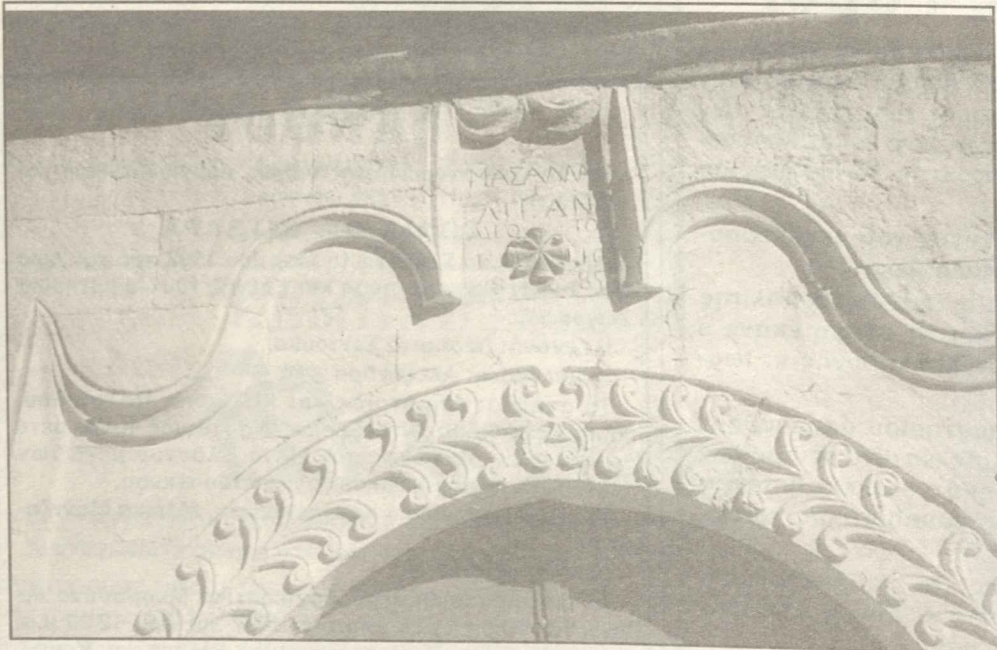
Εδώ και λίγα χρόνια όμως, με τις δυνατότητες που προσφέρουν οι υπέρηχοι, μπορούν να γίνουν προγενετικές εξετάσεις και να διαγνωστούν τα καρδιακά και άλλα προβλήματα που παρουσιάζει το έμβρυο από τις πρώτες κιόλας εβδομάδες της κύησης και ν' αποφασιστούν τα δέοντα.

Η αρκετά δύσκολη αυτή μέθοδος που εφαρμόζεται στο εξωτερικό -με πρωτοπόρο την Αγγλία- από δεκαετίας περίπου, απαιτούσε εδώ και αρκετό καιρό τον συμπολίτη μας και εξαίρετο επιστήμονα παιδοκαρδιολόγο κ. Στέλιο Αντωνιάδη, ο οποίος εντυφλώντας στο θέμα άρχισε ήδη να την εφαρμόζει. Εψάξε και βρήκε τη σχετική αρθρογραφία σε επιστημονικά περιοδικά και διαπίστωσε ότι το θέμα, και άμεση σχέση με την ειδικότητά του έχει, αλλά και κοινωνική χρησιμότητα παρουσιάζει, οπότε αποφάσισε ν' ασχοληθεί ειδικά και επιστημονικά. Το πρώτο βήμα έγινε με την ανάγκη θεραπείας ενός εμβρύου που παρουσίαζε αρρυθμία. Το αποτέλεσμα

υπήρξε θετικό και το έμβρυο θεραπεύθηκε.

Αυτό ήταν μόνο η αρχή, και σήμερα, ο συμπολίτης μας Δρ. Αντωνιάδης συνεχίζει να ασχολείται με τις παθήσεις αυτές, πράγμα το οποίο προϋποθέτει την πλήρη γνώση όχι μόνον της καρδιολογίας, αλλά και της εμβρυολογίας και των υπερήχων. Μάλιστα, μετά από τέσσερα χρόνια εφαρμογής, θεωρείται από τους συναδέλφους του αυθεντία και καλείται σε συνέδρια και σεμινάρια ως ομιλητής. Έχει ήδη επισκευθεί τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία και την Τουρκία, όπου μάλιστα ξεκίνησε την ομιλία του στα τουρκικά, ξεφινιάζοντας ευχάριστα τους παρισταμένους, μεταξύ των οποίων ήταν και ονόματα που θεωρούνται κορυφές της ιατρικής στη γείτονα χώρα, όπως οι καθηγητές του πανεπιστημίου Χατζέτ-τεπε της Αγκύρας Μουχσίν Σαρατολάρ και Σεντζάν Οζμέν. Του έγιναν μεγάλες τιμές και τον κάλεσαν να επισκεφθεί την Καππαδοκία, ιδιαίτερη πατρίδα των γονέων του, όπου ο γιατρός βρήκε και το πατρογονικό του σπίτι.

Η ιστορία του ξεριζώματος της οικογένειάς του, την οποία δίχως μελοδραματισμούς μετέφερε ο κ. Αντωνιάδης στους επιστήμονες συναδέλφους του, εντυπωσίασε και προβλημάτισε, αναγκάζοντάς τους μάλιστα σε κάποια αυτοκριτική. Από την πλευρά τούτη, θεωρούμε τον συμπολίτη μας επιστήμονα και ως ένα θετικό πρεσβευτή που συμβάλλει στη σύσφιξη των φιλικών σχέσεων μεταξύ των δυο λαών.

Η είσοδος και η επιγραφή του πατρογονικού σπιτιού στην Καππαδοκία, της οικογένειας Αντωνιάδη, στο χωριό Τζαλέλλα (Cemil köy), 10 χλμ. έξω από τη Σινασσό (Mustafa köy), κοντά στο Προκόπι (σημερινό Ürgüp). Εκατοντάδες στην περιοχή τα σπίτια με τις ελληνικές επιγραφές και τα οικόσημα.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ...

Στο ξεκίνημα της μεγάλης αλβανικής κρίσης, που είχε ως αφορμή τις χαμένες στις παρατράπεζες οικονομίες του Αλβανικού Λαού, οικονομίες που, ερείς εδώ στην Ελλάδα τουλάχιστον, γνωρίζουμε καλά με τις κόπο, ιδρώτα και στερήσεις αποκτήθηκαν, η στάση της ελληνικής κυβέρνησης υπήρξε πραγματικά πρωτόγνωρη. Ούτε κορώνες, ούτε διοργανώσεις συγκεντρώσεων, ούτε παπάδες να κραδαίνουν το φραγγέλιο, ούτε εμφανίσεις κυβερνητικών στελεχών στα Μ.Μ.Ε. -συνήθεια πολλοί, ούτε φιλέστατη στους πολιτικούς- ούτε καν βαρύγδουπες ανακοινώσεις. Οι πολιτικοί συντάκτες συνάντησαν δυσκολίες να "βγάλουν" ειδήσεις, εκεί που άλλοτε η δυσκολία ήταν στο να ξεχωρίσεις ποιές από τις άμφοτερες και αντιφατικές πληροφορίες που κυκλοφορούν έχουν βάση.

Δυο πράγματα θα μπορούσε να σημαίνει το γεγονός αυτό. Ή ότι η Ελληνική Κυβέρνηση αδρανούσε πλήρως, περιμένοντας να ακολουθήσει τα γεγονότα στεκόμενη στην ουρά της Ε.Ε. ή ότι για πρώτη ίσως φορά, μια σημαντική και για τη χώρα μας διεθνής εξέλιξη, δεν γινόταν αντικείμενο για εσωτερική κατανάλωση.

Δεν είναι δυνατόν να κρύψει κανείς την ικανοποίησή του, διαπιστώνοντας ότι, ευτυχώς, το δεύτερο συμβαίνει.

Αντίθετα ο πρόεδρος της Ν.Δ. κ. Εβερτ, με το πομπώδες και επιμελώς ατημέλητο, δήθεν αυθόρμητο ύφος που προσπαθεί να καλλιεργεί, δεν παρέληψε να ρίξει τους μαργαρίτες του. Ασκήσε την ιδιότυπη κριτική του στην κυβέρνηση με δηλώσεις τύπου: "θα πρέπει να προβλεφθούν και να ληφθούν τα κατάλληλα εκείνα μέτρα -όποια κι αν είναι αυτά- τα οποία και την Ελλάδα θα φέρουν σε θέση πρωταγωνιστή στην περιοχή και τα δίκαια των εκεί ομογενών μας θα προστατέψουν". Τέτοιες ή κάπως τέτοιες οι δηλώσεις, με το "όποια κι αν είναι αυτά" (τα μέτρα), ειπωμένο με ύφος κάπως μυστηριώδες, κάπως συνωμοτικό -και ο νοών νοείτω, δηλαδή- ώστε αργότερα να είναι δυνατόν να ειπωθεί το περίφημο και ελληνικότατο "εμείς τα λέγαμε, αλλά..."

Ποιά "κατάλληλα εκείνα μέτρα όμως"; Δεν γίνεται να είναι κάποιος απλός και σαφής; Αντίθετα, οι υπόλοιποι υποψήφιοι για την προεδρία της Ν.Δ. Σουφλιάς, Καραμανλής και Πολύδωρας, απέφυγαν τη δημαγωγία επί του θέματος, και καλά έκαναν.

Θετική ήταν επίσης η στάση των υπολοίπων κομμάτων της αντιπολίτευσης -μηδέ του Κ.Κ. εξαιρουμένου- με επικεφαλής φυσικά το "Συνασπισμό" ο οποίος πάντοτε στις αποφάσεις και ανακοινώσεις του, δείχνει σύνεση και μέτρο.

Όταν το ποίμνιο δοκιμάζεται, η θέση του Ποιμένα είναι πλησίον του.

Ως προς τούτο το σημείο, η Α. Μ. ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων και πάσης Αλβανίας κ. Αναστάσιος επιτελεί άριστα το καθήκον του, απηφώντας τους μύριους όσους κινδύνους τον περιβάλλουν, και παραμένοντας στο πλευρό του χειραζόμενου ποιμνίου του. Η στάση του αυτή, αλλά και η γενικότερη μέχρι στιγμής πορεία του, η μελίσχια συμπεριφορά του και η εξωθεν καλή μαρτυρία του, έχει δημιουργήσει γι αυτόν, διεθνώς, μια εικόνα εξαιρετική.

Αναμφισβήτητες αλήθειες τα παραπάνω και τα συμπεριζέται ανεπιφύλακτα η «Ε». Υπάρχουν όμως και οι υπόλοιποι μητροπολίτες της Αυτοκεφάλου Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αλβανίας, ο Σεβ. Μητρ. Κορυτσάς κ. Χριστόδουλος, ο Σεβ. Μητρ. Βερατίου Αυλώνος και Κανίνης Ιγντίσης και ο Σεβ. Μητρ. Αργυροκάστρου κ. Αλέξανδρος, οι οποίοι έχουν κι αυτοί καθήκον και δικαίωμα να βρίσκονται τις δύσκολες τούτες στιγμές πλησίον του ποιμνίου τους και να επιτελέσουν το ιερό καθήκον τους. Τα τυπικά κωλύματα που μέχρι τώρα προβάλλονταν, δεν είναι δυνατόν να ισχύουν πλέον. Αρα, μπορούμε να πούμε πως έφθασε η κατάλληλη στιγμή για να συντονιστούν οι προσπάθειες και οι ιεράρχες να αναλάβουν τα καθήκοντά τους. Περαιτέρω δικαιολογίες θα είναι δυνατόν να θεωρηθούν εκ του πονηρού.

Πέρασαν αρκετές εβδομάδες από το χρονικό σημείο που ο Ελληνισμός της Πόλης άρχισε να δέχεται ύπουλες και αισχρές επιθέσεις από διάφορους λαοπλόγους. Από τότε, οι μεν συκοφάντες συνεχίζουν και εντείνουν τις προσπάθειές τους, τα διάφορα όμως σωματεία μας, των οποίων το πρώτο μέλημα πρέπει να είναι η υποστήριξη των αδελφών μας εκεί, τηρούν "σιγήν ιχθύος".

Και καλά, μπορεί να προβάλλουν τη δικαιολογία "δεν κατεβαίνουμε στο ίδιο απάρδεκτο επίπεδο", χάθηκε όμως να διοργανώσουν μια -κοινή, αν είναι δυνατόν- συνέντευξη τύπου και να ενημερώσουν τους δημοσιογράφους για τις πραγματικές συνθήκες που επικρατούν στα διάφορα σημαντικά θέματα, ώστε να τους προστατέψουν και από την παραπληροφόρηση, που συνήθως γίνεται κατά τη διάρκεια "τραπέζωμάτων" μετά από στιγνή εκμετάλλευση της καλής πίστης -τουλάχιστον σε θέματα που θεωρούνται εθνικά- των συναδέλφων δημοσιογράφων.

Μετρημένη με στενά λογιστικά κριτήρια, η απεργία των καθηγητών δε μπορεί παρά να χαρακτηριστεί δίκαιη κι ως μην είναι οι εκπαιδευτικοί μας οι χειρότερα αμοιβούμενοι σ' αυτή τη χώρα. Βλέποντάς την όμως από την ηθική πλευρά της, είναι δύσκολο να δικαιολογήσει κανείς μια τέτοια εργαζομένων, που για να ωφεληθεί κάποιος επί πλέον δραχμούλες, δεν διατάζει να αφήσει έκθετη την μαθητώρα νεολαία της χώρας και κυρίως τους τελειοφοίτους που ετοιμάζονται πυρετωδώς για τις "Πανελλήνιες". Την πλέον σημαντική δηλαδή μέχρι σήμερα και καθοριστική για το μέλλον μέρα της ζωής τους. Πολλοί είναι αντίθετοι με την τροπή που πήραν τα γεγονότα, αλλά παραμένουν δέσμοι της συνδικαλιστικής τους παιδείας.

Ας απεγκλωβιστούν.

Θυμάμαι τους δικούς μου Δασκάλους, τους Μάνους, τους Καρούσους, τους Καραμεσίνηδες, τους Μουτσόγλου, τους Ιατροπούλους, τους Αλεξανδρίδους, τους Καραμπίδηδες, τους... τους... τους... κι ανατριχιάζω...

Με την ταυτότητα -όπως μας είπε ο ίδιος- του γνήσιου κληρονόμου της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ο Πρόεδρος της Τουρκίας κ. Σουλείμαν Ντεμιρέλ, θεωρεί φυσικό να ζητά την νομή και κυριαρχία των βραχονησίδων Ιμρα, και άλλων τινών βραχονησίδων στο Ανατολικό Αιγαίο.

Δεν θα 'λεγα όχι, εάν και εγώ με τη σειρά μου, είχα το Ο.Κ. του κυρίου Ντεμιρέλ, να διεκδικήσω, ως γνήσιος κληρονόμος της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, π.χ. την Πόλη...